

TO
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 16ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνέδριαση δημόσια στο ακροστήριό του, στις 10 Ιουνίου 2020, με δικαστές τους: Χαρόλαμπος Πέππα, Εφέτη Δ.Δ., που δικηγορεί καθήκοντα Προξέρου δυνάμει της 4/2020 Πρόδης του Προξέρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, Ευάγγελος Βαρβαρίδη, Καλλιόπη Θεοδωράτου (εισηγήτρια), Εφέτες Δ.Δ. και γραμματέα την Παναγιώτα Πανουργιώτη

για να δικάσει την προσφυγή με αριθμ. καταχ. ΠΡ 427/2-5-2010 της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΕΛ.ΤΕΚ. ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο ΕΛ.Τ.Ε.Κ. Α.Ε» που εδρεύει στην Αθήνα Φιλοππίδη 7 και Περρίκου, νομίμως εκπροσωπουμένης, η οποία παραστάθηκε με δήλωση κατ' όρθρο 133 παρ.2 του Κ.Δ.Δ. του πληρεξουσίου δικηγόρου Ευάγγελου Πετρόπουλου,

κατά της Ανεξάρτητης Αρχής με την επωνυμία «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων και Κότσικα αρ. 1α), η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξουσίο δικηγόρο Στέφανο Δελατόλα.

Κατά τη δημόσια συγέδριαση το Δικαστήριο άκουσε τους διδικούς που παραστάθηκαν στο ακροστήριο και ζήτησαν δύο αναφέρονται στα πρακτικά,

Ακολούθως, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα, σκέφτηκε κατά το νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή για την δικηγορηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (σχ. το με κωδικό πληρωμής 272510425959 0624 0024 ηλεκτρονικό παράβολο) ζητείται να ακυρωθεί η με αρ. 647/2017 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια, κατά το οποίο αυτής που διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρεία παραβίλασε της

Διοικητικός απόφασης: 3616/2020

διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 703/1977 (Α' 278) και του άρθρου 85 ΣυνθΕΟΚ και ήδη του άρθρου 101 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), με την συμμετοχή της σε απαγορευμένη, οριζόντια αύματραξη περί κατανάλωσης αγορών και γόνθευσης διαγωνισμών στο τομέα των δημοσίων έργων, κατά το χρονικό διάστημα όπως ειδικότερα εξειδικεύεται από 13.9.1989 έως 2.10.1990 και από 13.10.1995 έως 4.3.1996 (εναία και διαρκή παράβαση), για την οποία δεν επιβλήθηκε κύρωση, επειδή κρίθηκε δι. η σχετική εξουσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού είχε παραγγραφεί. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε απην τροσφεύγουσα στις 4.3.2019 και συνεπώς η υπό κρίση προσφυγή που κατατέθηκε στις 2.5.2019 αποκλήθηκε εμπροθέσμως καθώς και νοματύπως. Ελέγχεται δε, περαιτέρω ως προς τις λοιπές προθυποθέσεις του παραδεκτού αιτήσ.

2. Επειδή το άρθρο 51 του ν. 3959/2011 «Προστασία του ελέύθερου ανταγωνισμού» (ΦΕΚ Α' 93/20.04.2011) ορίζει ότι από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (20-4-2011) καταργείται ο ν. 703/1977 (Α' 278) καθώς και κάθε άλλη αντιθετή διάταξη νόμου. Περαιτέρω, το άρθρο 30 του ν. 3959/2011 ορίζει ότι : «1.Οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών μέσα σε προθεσμία εξήντα πρεπών από την κοινοποίηση τους. 2...3.Δικαίωμα προσφυγής έχουν: α)οι επιχειρήσεις ή ενώπιοι επιχειρήσεων, κατά των οποίων εκδόθηκε η απόφαση β) εκείνος που υπέβαλε καταγγελία για παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου γ) το Δημόσιο διο του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας δ) οποιοσδήποτε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον.4...5. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κ.Δ.Δ». Εξάλλου, η παρ. 1 του άρθρου 84 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), ορίζει ότι : «Προσφυγή μπορεί να ασκήσει εκείνος : α) ο οποίος έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον ή β) στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου». Περαιτέρω, η παρ. 1 του άρθρου 63 του ιδίου ως άνω Κώδικα ορίζει ότι: «Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές απομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές αυστούς υπόκεινται σε προσφυγή». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι

Αριθμός απόφασης: 3816/2020

προσφυγή κατά αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού, μπορεί να ασκήσει εκείνος κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, ήτοι ο πληπόμενος από αυτήν, υπό την έννοια ότι διατηρεί άμεσο, προσωπικά και ενεσιώς έννομο συμφέρον, το οποίο απορρέει από διατάραξη σχέσης ή κατάστασης η οποία εμπλήκει στο ρυθμιστικό πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού, το έννομο δε, αυτό συμφέρον συναρτάται με την βλάβη (υλική ή ηθική) την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση ενδεχομένως προκαλεί εξαιτίας των συνεπειών της για τον ανταγωνισμό στη σχετική θηράμα, όπου ο θιγόμενος δραστηριοποιείται και υπό την έννοια ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης περάσης είναι ικανή, ως εκ του αποτελέσματός της, να προσταρίσει όφελος σε εκείνον που άσκησε την προσφυγή (σχ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητος - πλέον ΔΕΕ - της 13ης Ιουλίου 2000, C 174/99 P, Κοινοβούλιο κατά Richard, Συλλογή 2000, σ. I 6189, σκέψη 33, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, C 97/08 P, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I 8237, σκέψη 33, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας - πλέον Γενικό Δικαστήριο - της 17ης Μαΐου 2011, T 343/08, Arkema Franco κατά Επιτροπής, σκέψη 41 και της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, T 310/00, MCI κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σκέψη 44). Περαιτέρω, η παρ. 4 του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016 όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με την παρ.3 άρθρου 235 Ν.4635/2019 (ΦΕΚ) αφίζει ότι: «Οι αναθέτομες αρχές μπορούν να αποκλείουν από τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης οποιονδήποτε οικονομικό φορέα οι οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις: α) ...β)...γ) ... γ) 3959/2011 εάν, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3β του άρθρου 44 του ν. , η αναθέτουσα αρχή διαθέτει επαρχιώς εύλογες εγδείξεις που αδηγεύνει στο συμπέρασμα ότι ο οικονομικός φορέας συνήψει συμφωνίες με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο τη στρέβλωση του ανταγωνισμού».

3. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση με αφορμή δημοσιεύματα της εφημερίδας «Καθημερινή» τα οποία κατατέθηκαν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού με αρ. πρωτ. του της 16.3.2010 και της εφημερίδας «... της 20.2.2008 καθώς και διαμαρτυρίες προερχόμενων από αναθέτουσες αρχές και από εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των δημόσιων έργων, αποφασίσθηκε το έτος

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

2013 από την Επιτροπή Ανταγωνισμού η διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας σε διαγωνισμούς δημοπράτησης δημόσιων έργων υποδομής για ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 1 του ν. 3959/2011 (ή / και του άρθρου 1 του ν. 703/1977), περί «Προστασίας του Ελεύθερου Ανταγωνισμού», όπως ισχύει, καθώς και του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΔΕΕ). Μετά την ολακλήρωση του ελέγχου, διαπιστώθηκε εκτός των άλλων, η τέλεση μιας ενιαίας και διαρκούς παράβασης με αφετηρία το έτος 1989, από το χρόνο κατά τον οποίο με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία σι συμπράττουσες επιχειρήσεις είχαν καταρτίσει κοινό σχέδιο δράσης και είχαν συστηματοποιήσει τις επαφές και τις συνεννοήσεις τους με στόχο την αποτελεσματικότερη κατανομή των έργων της περιόδου αυτής έως 14.12.2000, οπότε χρονολογείται το τελευταίο διοθέσιμο αποδεικτικό στοιχείο αναφορικά με την υλοποίηση των παραγάμων συμφυνηθέντων. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη πράξη διαπιστώθηκε ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην ως μέντη σύμπραξη ανάγεται σε κατ' εξακολούθηση δράση από 13.9.1989 έως 2.10.1990 και από 13.10.1995 έως 4.3.1996 (σελ.205-209). Ενόψει των διαπιστώσεων αυτών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού εκτιμώντας ότι έχει την σχετική αρμοδιότητα περί απόδοσης απους φερόμενους υπαιτίους των παραβάσεων που στοιχειοθετήθηκαν ανεξάρτητα από το χρόνο τέλεσής τους ή το χρόνο παύσης τους και κυρίως ανεξάρτητα από την πάροδο του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος της Επιτροπής να επιβάλλει για την αιτία αυτή κυρώσεις, εξέδωσε τελικώς την προσβαλλόμενη απόφαση, επικαλούμενη ότι διαθέτει προς τούτο «έννομο συμφέρον». Και τούτο διότι η διαπίστωση παρελθουσών παραβάσεων επιτρέπει την αυστηρότερη πιμωδία των παραβατών σε περίπτωση υποτροπής στο μέλλον και λειτουργεί αποτρεπτικά έναντι των άλλων επιχειρήσεων, ενισχύοντας την εμπιστοσύνη των συναλλασσόμενων στην αποτελεσματικότητα των κανόνων του ανταγωνισμού.

4. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση με το προαναφερόμενο περιεχόμενο που δημοσιεύθηκε κατά Νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β939/20-3-2019) και βρίσκεται αναρτημένη στον οικείο ιστότοπο της καθ' ίς Επιτροπής Ανταγωνισμού, παράγει δυσμενή έννομα αποτελέσματα, ικανό να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας και κυρίως την εργοληπτική

Δριβμός απόφασης: 3616/2020

ικανότητα αυτής στο πεδίο ανάθεσης και εκτέλεσης τεχνικών δημοσίων ή ιδιωτικών έργων στο οποίο δραστηριοποιείται. Και ταύτο διότι τόσο η Οδηγία 2014/24/EΕ, δσο και ο ν.4412/2016 (ΦΕΚ Α 147/8.8.2016) προβλέπουν την δυνατότητα κάθε αναθέτουσας αρχής να αποκλείει στο προσυμβατικό στάδιο δημοσίων συμβάσεων τον υποψήφιο εκείνο, για τον οποίο ανακύπτουν επαρκώς εύλογες ενδείξεις που σιδηρούν από αυτούς ότι συνήψε στο παρελθόν συμφωνίες με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο τη στρέβλωση του ανταγωνισμού, η δυνατότητα δε, αυτή αποσκοτεί στο να αποτρέψει την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων σε οικονομικούς φορείς αμφιβόλου αξιοπιστίας και ακεραιότητας. Η διαπίστωση δε, της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του εκάστοτε οικονομικού φορέα συναρτάται με την γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού, σε σχέση με την σύναψη συμφωνιών, στρέβλωσην του ανταγωνισμού και ταύτο διαχρονικό, όχι δηλαδή μόνο στο πλαίσιο του εκάστοτε διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 40/2020). Ενδψει αυτών, η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία ενέχει παραλλήλως ηθική αποδοκιμασία (μομφή) της συμπεριφοράς που αποδίδεται στην προσφεύγουσα πλήγτει συγχρόνως την φήμη και την αξιοπιστία της στην αγορά, αφού το περιεχόμενο της αποκτά, κατά τα προαναφερθέντα, ευρεία δημοσιότητα. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε κατόπιν ελέγχου κανόνων συμπεριφοράς της προσφεύγουσας στο πεδίο του ανταγωνισμού και αποσκοπεί πρωτίστως στην αποδοκιμασία αυτής ως «παραβάτη» της κείμενης νομοθεσίας, επάγεται κατά νόμο έννομες συνέπειες και δεν στέρειται ως εκ τούτου εκτελεσταύ χαρακτήρα, δεδομένου ότι η Διοίκηση αξιολογώντας ως παραβατική την συμπεριφορά της προσφεύγουσας, την καταλογίζει σε αυτήν, στοχεύοντας πρωτίστως να την εξαναγκάσει στο μέλλον σε πιστή εφαρμογή των κανόνων της κείμενης νομοθεσίας (πρβλ. 2480/2014 σκ.11). Ενδψει αυτών και δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επάγεται διαμενείς έννομες συνέπειες στο πρόσωπο της προσφεύγουσας προς την οποία απευθύνεται και την οποία άλλωστε αφορά, η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε παραδεκτώς και τούτο μετ' έννομου συμφέροντος, το οποίο συντρέχει τόσο κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, δσο και κατά το χρόνο άσκησης και συζήτησης της

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

υπό κρίση προσιρυγής. Αντίθετη εκδοχή θα αποστερούσε την προσφεύγουσα από το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας για την ακύρωση βλαπτικής των εννόμων συμφερόντων της, απόφασης, απορρίπτομένων ως αβασίμων όλων των περί του ανιθέτου ισχυρισμών της καθ' ης. Συνεπώς, η υπό κρίση προσφυγή του είναι τυπικά δεκτή, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την νομική και ουσιαστική βασιμότητά της.

5. Επειδή, στο άρθρο 1 παρ 1 του ν.703/1977 (ΦΕΚ Α 278), ορίζεται ότι : «Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, πάσαι αι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και οιασδήποτε μορφής ενηρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον τεριορισμόν ή την υδθευσιν του ανταγωνισμού, ίδια δε αι συνιστάμενοι εις: α) τον άμεσον ή έμμεσον καθορισμόν των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων δρων συναλλαγής, β) τον περιορισμόν ή τον έλεγχον της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων, γ) την κατανομήν αγορών ή των πηγών εφοδιασμού, δ) την, κατά τρόπο δυσχεραίνοντα την λειτουργίαν του ανταγωνισμού, εφαρμογήν εν τω εμπορίω μάνισων δρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ίδια δε την αδικαιολάγητον άρνησιν πωλήσεως, αγοράς ή άλλης συναλλαγής, ε) την εξάρτησιν συνάψεως συμβάσεων εκ της παρά των αντισυμβαλλομένων αποδοχής προσθέτων παραχών, αι οποίαι, κατά την φύσιν τωγ ή συμφώνως προς τας εμπορικάς συνήθειας. Βεν συνδέονται μετά του αντικείμενου των συμβάσεων τούτων». Εξάλλου, στο άρθρο 81 παρ.1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (πρώην άρθρο 85) αναφέρονται τα εξής: «1. Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή την υδθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδιαίτερα εκείνες οι οποίες συνιστάνται: α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων δρων συναλλαγής. Β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διαθέσεως της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων, γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού, δ) στην εφαρμογή μάνισων δρων επί ισοδυνάμων παραχών, έναντι

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, εξαγγελίας της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, πρόσθετων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών». Εξάλλου, στη Συνθήκη για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ορίζεται στα άρθρο 101 ότι: «1. Είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονιαμένη πρακτική, που δύναται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς, και ιδίως εκείνες οι οποίες συνιστάνται: α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων δρών συναλλαγής, β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων, γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού, δ) στην εφαρμογή άνισων όρων επΙΙ ισοδυνάμων παροχών, έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, ε) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, πρόσθετων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών».

Θ.Επειδή, κατά την έννοια των προσαναφερόμενων διατάξεων, κάθε συμφωνία ή εναρμονιαμένη πρακτική μεταξύ επιχειρήσεων που έχει είτε ως αντικείμενο, είτε ως εν δυνάμει αποτέλεσμα τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού είναι απαγορευμένη. Περαιτέρω, οι έννοιες «συμφωνία», «αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων» και «εναρμονισμένη πρακτική» καταλαμβάνουν, από υποκειμενική άποψη, μορφές συμπαγήσιας που έχουν την ίδια φύση και διακρίνονται μόνον ως προς την ένταση και τις μορφές υπό τις οποίες αυτές εκδηλώνονται. Ειδικότερα, για να υπάρχει συμφωνία, αρκεί οι οικείες επιχειρήσεις να έχουν σχηματίσει κοινή βασύληση να συμπεριφερθούν στην αγορά, η καθεμία στο πλαίσιο του τομέα δραστηριότητάς της, κατά

Αριθμός απόφασης: 3618/2020

καθορισμένο τρόπο. Από την αποψη αυτή, σημασία δεν έχει η μορφή με την οποία εκδηλώνεται η βούληση και ο συντονισμός της δράσης των ενεχόμενων επιχειρήσεων, ούτε αν έχει καταρτισθεί έγκυρη και δεσμευτική σύμβαση, κατά τους όρους του εθνικού δικαίου, ούτε αν οι ενεχόμενες επιχειρήσεις έχουν σχηματίσει την αντίληψη ότι, ως εκ της φύσεως των μεταξύ τους επαφών και συνεννοήσεων έχουν νομική, εν τοις πράγμασι, ή ηθική υποχρέωση να τηρήσουν τα συμφωνηθέντα άλλο το περιεχόμενό της κοινής βούλησης. Εναρμονιαμένη δε πρακτική συνιστά κάθε μορφή συμπεριφοράς, η οποία, χωρίς να αυγκεντρώνει δλα τα στοιχεία μιας συμφωνίας ή να έχει φθάσει μέχρι του σημείου προγματιστήσεως μιας καθαυτό συμφωνίας, υποβοηθά. Η επιτρέπει το συντονισμό της συμπεριφοράς των ενεχόμενων επιχειρήσεων, κατ' απόκλιση από την αρχή, κατά την οποία κάθε επιχειρηματίας οφείλει να καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο την τολιτική που προτίθεται να ακαλουθήσει εντός της αγοράς και τους όρους που προτίθεται να επιφυλάξει στην πελατεία του, και, υποκαθιστώντας την ενσυνείδητη πρακτική συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών έναντι των κινδύνων του ανταγωνισμού, επιτρέπει την αποχρυστάλλωση κεκτημένων καταστάσεων, σε βάρος της αποτελεσματικής ελευθερίας κυκλοφορίας των αγαθών και υπηρεσιών μέσα στην εθνική αγορά, και αποστέρει τους καταναλωτές από την πραγματική δυνατότητα να επιλέγουν τους περιμητεύτες τους. Ακόμα, σημασία δεν έχει η μορφή με τη οποία εκδηλώνεται η κοινή (ή εναρμονιαμένη) βούληση των συμπρατουσισών επιχειρήσεων άλλο το περιεχόμενό της, που μπορεί να προκύπτει τόσο από τις ρήτρες μιας σύμβασης, όσο και από τις αντίστοιχες εκδηλώσεις συμπεριφοράς των δικείων επιχειρήσεων που παρέχουν είτε ευθέως, είτε εμμέσως ενδείξεις για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της σύμπραξης. Ειδικότερα, ενδείξεις μπορούν επίσης να συναχθούν, εμμέσως, από την παράλληλη συμπεριφορά των ενεχόμενων επιχειρήσεων, αν από τις εξηγήσεις που παρέχουν οι τελευταίες δεν αποδεικύνεται άλλη εύλογη ερμηνεία της συμπεριφοράς αυτής. Εκδηλώσεις συμπεριφοράς που παρέχουν ευθέως ενδείξεις για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της αύμπραξης μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, εγγραφές και

οιοιχεία από τα εμπορικά ή φορολογικά βιβλία των επιχειρήσεων, εσωτερικά έγγραφα, ανακοινώσεις, αλληλουγραφία, και εν γένει κάθε μορφής δήλωση ή ανακοίνωση βούλησης ή παράστασης, προκειμένου δε περί οριζόντιων συμπράξεων και οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ ανταγωνιστών ή και επαφές με ανταγωνιστές ή συνεργάτες τους, εφόσον κατά τις επαφές αυτές η επιχείρηση δεν αποστέλλει ήθηκε ρητά. Εξάλλου, ενδείξεις συμμετοχής μιας επιχείρησης σε απαγορευμένη σύμπραξη μπορεί να συναχθούν ακόμη και από στοιχεία που δεν αναφέρονται άμεσα σε αυτήν, αλλά σε άλλα μέλη της απαγορευμένης σύμπραξης. Περαιτέρω, το δικαστήριο της ουσίας, που έλεγχε την κρίση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, υποχρεούται, εφαρμόζοντας τις περί αποδείξεως διατάξεις (άρθρα 144 επ.) του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97) να σχηματίσει πλήρη και βέβαιη δικανική πεποίθηση για τη διάτραξη της παράβασης. Προς τούτο δε, δεν απαιτείται άμεση απόδειξη του καθενός από τα περιστατικά που την συγκροτούν, παρά αρκεί από την συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ίδιαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οιβαρές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, έστω και αν αυτοτελώς εξεταζόμενες είναι ανεπαρκείς, συνεκτιμώμενες αρκούν για να στηρίξουν δικαστικό τεκμήριο περί την συνδρομή περιστάσεων που (συνεκτιμώμενες και αυτές) στοιχειοθετούν (άμεσα ή έμμεσα, δια της συναγωγής περαιτέρω δικαστικού τεκμηρίου) την διάτραξη της παράβασης. Εξάλλου, έστω και αν το νόμιμο βάρος απόδειξης της παράβασης φέρει η Επιτροπή, τα πραγματικά στοιχεία τα οποία επικαλείται η μίσι πλευρά μπορεί να είναι ικανά να υποχρεώσουν την άλλη πλευρά να παράσχει μια εξήγηση ή απολογία, ελλείψει της οποίας να επιτρέπεται να συναχθεί ότι η τιρώτη πλευρά ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή της. Επομένως, και αν ακόμη τα περιστατικά που επικαλείται η Επιτροπή δεν αρκούν, αυτά και μόνα, για την συναγωγή δικαστικού τεκμηρίου, η τέλεση της παράβασης μπορεί να θεωρηθεί αποδειγμένη, αν τα περιστατικά αυτά αρκούν για να θεμελιώσουν υποχρέωση της ενεχόμενης επιχείρησης να παράσχει μια πειστική εναλλακτική εξήγηση για την αυτοπειροφρά της και αυτή δεν ανταποκρίθει επιτυχώς στην υποχρέωση αυτή. Η κατά τα ανωτέρω απόδειξη δια δικαστικού τεκμηρίου δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης αλλά ρύθμιση η οποία αφορά την

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, απηριζόμενη στο διδάγματα της κοινής πείρας και δεν παραβιάζει το κατοχυρωμένο από το άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. τεκμήριο αιθωρότητας, το οποίο δεν αποκλείει την προσφυγή σε πραγματικά ή νομικά τεκμήρια, παρά επιβάλλει τον περιορισμό τους σε λόγια δόρια, ενώπιον της αιθωρότητας του διακυβεύματος και της ανδργκης αεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας (σχ. ΣτΕ 1036/2016, 3103/2015, 3859/2014).

7. Επειδή, με τα άρθρα 14 και 26 του ν. 3959/2011 (ΦΕΚ Α' 93/20.4.2011) για την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, θεσπίσθηκαν οι αρμοδιότητες και εξουσίες της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Οι διατάξεις αυτές, οι οποίες είναι διαδικαστικού χαρακτήρα και έχουν εφαρμογή κατά το κρίσιμο χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, ορίζουν ειδικότερο ότι: «Άρθρο 14. Αρμοδιότητες της Επιτροπής Ανταγωνισμού. 1. Με την επικύρωση των αρμοδιότητων άλλων που ορίζονται με σχετική διάταξη νόμου, η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αρμόδια για την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου και των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. 2. Ιδίως, η Επιτροπή Ανταγωνισμού: α) Διαπιστώνει αν υφίσταται παράβαση των άρθρων 1 και 2 και των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στα άρθρο 25. β) Εγκρίνει ή απαγορεύει, κατά τα άρθρα 7 και 8, την πραγματοποίηση συγκέντρωσης επιχειρήσεων που γνωστοποιείται σε αυτή κατά το άρθρο 6. Σε περίπτωση που η συγκέντρωση έχει πραγματοποιηθεί κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή των σχετικών αποφάσεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, βάσει των άρθρων 7 και 8, μπορεί να λάβει μέτρα, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 9. Μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από την υποχρέωση αναστολής της πραγματοποίησης της συγκέντρωσης επιχειρήσεων, κατά τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 9. γ) Λαμβάνει κάθε απολύτως αναγκαίο κανονιστικό μέτρο που αποσκοπεί στη δημιουργία συνθηκών αποτελεσματικού ανταγωνισμού, αύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11. δ) Απειλεί ή και επιβάλλει τα πρόστιμα και τις άλλες κυρώσεις, όπως ορίζεται στις ειδικότερες διατάξεις. ε) Λαμβάνει προσωρινά μέτρα κατά τις παραγράφους 9 και 10 του άρθρου 8 και ασφαλιστικά μέτρα κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 25 στ) Επιτρέπεται, με απόφαση της Ολομέλειας,

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

την εξαίρεση συμπράξεων καιά κατηγορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 1.ζ) Ανακαλεί με απόφαση της Ολομέλειας το ευεργέτημα της απαλλαγής: η) Συλλέγει, επεξεργάζεται και αξιολογεί, τηρώντας το καθήκον της εχειύθειας, τα αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της στοιχία και πληροφορίες, σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39. θ)...ι)... Άρθρο 25. Εξαυσίες της Επιτροπής επί παραβάσεων. 1.Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, ύστερα από σχετική έρευνα που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ή σήμασης του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 1, 2 και 11 ή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με απόφαση της διαζευκτικά ή σωρευτικό, μπορεί: α) να απευθύνει αυστάσεις σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 1 και 2 του παρόντος ή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) να υποχρεώσει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή τις ενώσεις επιχειρήσεων να παύσουν την παράβαση και να παραλείπουν αυτή από μέλλον, γ) να επιβάλει μέτρα συμπεριφοράς ή διαρθρωτικού χαρακτήρα, τα οποία πρέπει να είναι αγαγκαία και πρόσφορα για την παύση της παράβασης, ανάλογα με το είδος και τη βαρύτητα αυτής. Μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνο στην περίπτωση που είτε δεν υφίστανται εξίσου αποτελεσματικά μέτρα συμπεριφοράς είτε όλα τα εξίσου αποτελεσματικά μέτρα συμπεριφοράς είναι ενδεχομένως επαχθέατερα από τα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα, δ) να επιβάλλει πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεισαν στην παράβαση ή που δεν εκπληρώγουν αναληφθείσα από τις ίδιες δέσμευση η οποία έχει καταστεί υποχρεωτική, σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6, ε) να απειλήσει πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α ή την παράγραφο 2β ή και τα δύο σε περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης, στ) να επιβάλει το επαπειλούμενο πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α ή την παράγραφο 2β ή και τα δύο στα με απόφαση της βεβαιώνεται η συνέχιση ή επανάληψη της παράβασης ή η παράλειψη εκπλήρωσης αναληφθείσας από τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων δέσμευσης, η οποία έχει καταστεί υποχρεωτική με απόφαση κατ' εφαρμογή της παραγράφου

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

6....». Ακολούθως, το άρθρο 42 του ιδίου ως άνω Νόμου με τίτλο «Παραγραφή για την επιβολή κυρώσεων» ορίζει ότι: «1.Οι παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος νόμου που παρέχουν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού την αρμοδιότητα να επιβάλει κυρώσεις υπόκεινται σε πενταετή προθεσμία παραγραφής. 2.Η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα διάπραξης της παράβασης. Ωστόσο, αν μια παράβαση είναι διαρκής ή έχει διαπραχθεί κατ' εξακολούθηση, η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα παύσης της παράβασης. 3.Η παραγραφή που ισχύει για την επιβολή προστίμων διακόπτεται από κάθε πράξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή της αρχής ανταγωνισμού κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης η αποία αφορά στη διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της συγκεκριμένης παράβασης. Η διακοπή της παραγραφής ισχύει από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε μια τουλάχιστον επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων που μετείχε στην παράβαση. (...)4...5...6...7...». Εξάλλου, στην εισηγητική έκθεση του άρθρου 42 του ν. 3959/2011 (ΦΕΚ Α 93), αναφέρεται ότι με το άρθρο 42 επιτυγχάνεται η κάλυψη ενός σημαντικού κενού με την εισαγωγή διάταξης περί πενταετούς παραγραφής των παραβάσεων των διατάξεων του παρόντος νόμου που παρέχουν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού την αρμοδιότητα να επιβάλλει κυρώσεις, κατά το πρότυπο του ευρωπαϊκού δικαίου (Κανονισμός 1/2003) και της αυτοτριπτικής πλειοψηφίας των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαθέτουν ρητές διατάξεις παραγραφής. Η εισαγωγή της παραγραφής θα αυξήσει την ασφάλεια δικαίου και θα επιτρέψει και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού να στρέψει την προσοχή της σε παρούσες και δχι παρελθούσες πέραν της πενταετίας παραβάσεις του ανταγωνισμού. Είναι αυτονόητο ότι η έναρξη του χρόνου παραγραφής επι διαρκών παραβάσεων ή παραβάσεων κατ' εξακολούθηση, άρχεται από την παύση της παράβασης και δχι από το χρόνο έναρξης αυτής. Τέλος, οι διατάξεις του ως άνω άρθρου 42 του ν. 3959/2011, (ΦΕΚΑ 93), σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 50 παρ. 6 του ίδιου νόμου, καταλαμβάνουν μόνο τις παραβάσεις που έχουν τελεσθεί πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου και δεν έχουν καταστεί εκκρεμείς εγώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού κατά την έναρξη ισχύος του.

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η προσφέρουσα με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΑΙΑΚΗ ΑΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ Ε.Λ.Τ.Ε.Κ. ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «Ε.Λ.Τ.Ε.Κ. Α.Ε.» ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1949 και δραστηριοποιείται στο τομέα εκτέλεσης δημοσίων και ιδιωτικών έργων. Κατέχει εργοληπτικό πινακίδιο 3ης τάξης από το 2003, ενώ την περίοδο 1988-2002 κατείχε πινακίδιο 2^ο τάξης. Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος συνής είναι ο

Με αφορμή δημοσιεύματα εφημερίδων που περιήλθαν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού στις (με αρ. πρωτ.) και διαμαρτυρίες από αναθέτουσες Αρχές και εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των δημόσιων έργων, αποφασίσθηκε το έτος 2013 από την Επιτροπή Ανταγωνισμού η διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας σε διαγωνισμούς δημοτεράσης δημόσιων έργων υποδομής για ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου του άρθρου 1 του ν. 703/19771 ή/και του ν. 3959/2011, περί «Προστασίας του Ελεύθερου Ανταγωνισμού», όπως ισχύει, καθώς και του άρθρου 85 ΣυνθΕΟΚ και ήδη άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, διενέργηθηκαν στις 12.02.2013, 13.02.2013, 21.02.2013, 27.02.2013, 28.02.2013, 16.05.2013 και 25.01.2017 αιφνιδιαστικοί επιτόπιοι έλεγχοι, βάσει του άρθρου 39 του ν. 3959/2011 σε δώδεκα (12) εταιρίες του κλάδου, απός οποιες δεν περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα, ήτοι στις ΤΕΡΝΑ Α.Ε., ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε., ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε., ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ Α.Ε., ΙΝΤΡΑΚΑΤ, ΑΚΤΩΡ Α.Τ.Ε., ΑΕΓΕΚ Α.Ε., ΑΕΓΕΚ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε., J&P ΑΒΑΞ Α.Ε., ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ Α.Ε., ΑΘΩΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε. και ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Α.Τ.Ε. κυρίως κατόχους πινακίδου 7ης τάξης καθώς και σε δύο Συνδέσμους τεχνικών εταιριών, τον ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ (Σ.Τ.Ε.Τ) και στον ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ (Σ.Τ.Ε.Α.Τ). Παράλληλα, στις 21.02.2013 οι εταιρίες ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε., ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε. και ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ Α.Ε. υπέβαλλαν αίτηση υπαγωγής σε πρόγραμμα επιείκειας. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από την απαιτούμενη δήλωση στην οποία περιγράφονται συνοπτικά οι πρακτικές που ακολουθούνται από εργοληπτικές εταιρείες στο

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

πλαίσιο λειτουργίας οριζόντιος καρτελικής σύμπραξης, με σκοπό την χειραγώγηση διαγωνισμών δημοσίων έργων την περίοδο 2011-2012, αλλά και την περίοδο 1989-2000. Ακολούθως, κατά τα έτη 2014-2016 στάλθηκε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού σειρά επιστολών παροχής στοιχείων σε αναθέτουσες Αρχές κατασκευής δημόσιων έργων καθώς και σε φορείς επιχειρήσεις και τους συνδέσμους τους για τη συλλογή απαραίτητων για τον αυτεπάγγελτο έλεγχο στοιχείων, ενώ παράλληλα κλήθηκαν στα γραφεία της Υπηρεσίας για την παραχήβησην εκπρόσωποι και απελέχη των φερόμενων ως εμπλεκομένων εταιρειών. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου το 2016, καινοποιήθηκε σε (60) εργοληπτικές εταιρείες, ελληνικές και αλλοδαπές οι οποίες δραστηριοποιούντο στον κατασκευαστικό κλάδο και συμμετείχαν σε διαγωνισμούς δημοπράτησης δημόσιων έργων υποδομής κατά την περίοδο 1989-2012, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, προς την οποία η σχετική κοινοποίηση διενεργήθηκε στις 17.5.2016, η υπ' αρ. 2941/2016 εισήγηση της εισηγήτριας Λευκοθέας Ντέκα, με κλήση ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού για τη συζήτηση της υπόθεσης στις 21.7.2016. Παράλληλα, κλήθηκε διαδικασία διευθέτησης διαφορών, η οποία ολοκληρώθηκε με την έκδοση της υπ' αρ. 642/2017 απόφασης Διεύθετησης της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι κατά την περίοδο 1989-2000 οι εταιρείς ΑΚΤΩΡ Α.Τ.Ε, J&P - ΑΒΑΣ Α.Ε, ΑΘΗΝΑ Α.Τ.Ε, ΕΤΕΘ Α.Ε, ΤΕΡΝΑ Α.Ε, ΑΕΓΕΚ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε, ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε, ΘΕΜΕΛΗ Α.Ε και ΕΚΤΕΡ Α.Ε. είχαν υιοθετήσει, δητας οι ίδιες αποδέχθηκαν, καθεμία κατά το χρόνο συμμετοχής της ένα κοινό σχέδιο κατανομής και χειραγώγησης διαγωνισμών δημοσίων έργων μέσω ιδίως του προσδιορισμού, πριν την κατάθεση των οικανομικών προσφορών, του μειοδήτη και την υποβολή προσφορών κάλυψης, και, σε ορισμένες περιπτώσεις, μέσω του προσδιορισμού εκ των προτέρων των θητημάτων που θα εκτελούσαν τα κρατιμα έργα. Συμμετοχή στην ανωτέρω σύμπραξη διαπιστώθηκε ότι είχαν ως προς συγκεκριμένους διαγωνισμούς και οι εταιρίες ΧΡΙΣΤ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε και ΔΟΜΙΚΗ ΚΡΗΤΗΣ Α.Ε. Ακολούθως η Επιτροπή Ανταγωνισμού προέβη στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία μεταξύ άλλων παραβάσεων σε διάρκεια διαφορετικών χρονικών

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

διαστημάτων, διαπίστωσε ότι και η προσφεύγουσα ήταν μέλος συμπρωτότυπων σε συγκεκριμένους διαγωνισμούς εταίρειών στον κλάδο κατασκευής δημοσίων έργων απην της Ελληνικής επικράτεια κατά τη χρονική περίοδο 13-09-1989 έως 02-10-1990 και από 13-10-1995 έως 04-03-1996 (σελ.208). Κατά την υπογωγή της ανωτέρω διαπίστωσης στους εφαρμοστέους κανόνες δικαίου, η Επιπροτή έκρινε ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε κατ' εξακολούθηση σε ενιαία παραβάση των άρθρων 1 του Ν. 703/1977 και 85 της ΣυνθΕΟΚ και ήδη άρθρο 101 για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΔΕΕ), ήτοι στην ενιαία και διαρκή παράβαση της χρονικής περιόδου 1989-2000, και ειδικότερα σε τμήματα της αποκαλούμενης στην προσβαλλόμενη πράξη «Πρώιμης Φάσης συής (1989-1997)». Η Επιπροτή δεν επέβαλε, όπως περιεκτέθηκε, σε βάρος της προσφεύγουσας κυρώσεις, καθόσον εκτιμήθηκε ότι από το έτος 1996, οπότε έληξε η συμμετοχή της στη σύμπραξη είχε συμπληρωθεί ο χρόνος της παραγραφής για την επιβολή κυρώσεων. Περαιτέρω, στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι οι συμφωνίες/εναρμονισμένες πρακτικές που εντοπίσθηκαν και αφορούσαν την συμπερίληψη μη αναδόχων στην εκτέλεση του έργου ως προς εκάστοτε χειράγωγηθέντα διαγωνισμό, ως «αποζημίωση» για την συμπεριφορά τους καιύ το οικόδιο της δημοπράτησης, είχαν ως στόχο τον περιορισμό του ανταγωνισμού, ανεξαρτήτως του χρόνου καιύ τον οποίο συνάπτισαν (πριν ή μετά την υπαθολή οικονομικών προσφορών), καθόσον αποτελούσαν το αντιαθυμιστικό όφελος των επιχειρήσεων που είχε συμφωνηθεί να απέχουν από την συμμετοχή διεκδίκηση των σχετικών διαγωνισμών. Η πρακτική αυτή διαπιστώθηκε ότι λειτουργούσε ως κίνητρο τήρησης των συμφωνηθέντων για τις επιχειρήσεις που είχε αποφασισθεί στο πλαίσιο της συμπαγνίας, είτε να υπαθάλουν προσφορές κάλυψης, είτε να καταστέλουν την υποβολή της προσφοράς τους ή/και ως ένα είδος «αποζημίωσης» έναντι της υποβολής προσφορών κάλυψης ή καταστολής της υποβολής τους. Επομένως, οι ως άνω συμφωνίες εναρμονισμένες πρακτικές ήταν εξ αντικειμένου περιοριστικές του ανταγωνισμού. Αντίστοιχα, οι συμφωνίες/εναρμονισμένες πρακτικές, που αφορούσαν στην κατοβολή χρηματικής «αποζημίωσης» των εικονικώς συμμετεχόντων ή και απεχόντων από τους σχετικούς διαγωνισμούς, οι οποίες εντοπίσθηκαν είχαν επίσης ως

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

αντικείμενο των περιορισμάτων συμμετοχής, καθώς στόχευεν στην παροχή κινήτρων στους «δίκαιους» για την αποχή από την ουσιαστική διεκδίκηση του εκάστοτε διογωνισμού, και ήταν παρεπόμενες των κυρίαρχων πρακτικών κατανομής αγοράς και χειραγώησης διαγωνισμών. Επιπλέον, οι συμφωνίες αυτές ως προς την κατανομή αγοράς μέσω καταστολής υποβολής προσφορών, ήτοι ως προς τη μη συμμετοχή συγκεκριμένων εμπλεκομένων στον εκάστοτε διογωνισμό έναντι ανταλλαγμάτων (ανάληψη επόμενου διαγωνισμού / συμμετοχή στα κέρδη του συγκεκριμένου κατανεμηθέντος ή επόμενου έργου / χρηματική «αποζημίωση»), διαπιστώθηκαν ότι συνιστούσαν εξ αντικειμένου περιορισμό της ατομικής δυνατότητας πρόσθιασης στην αγορά για τις επιχειρήσεις που διέθει, βάσει των συμφωνηθέντων, να απέχουν. Στόχος αυτών ήταν να αποτραπούν οι εν λόγω επιχειρήσεις από την ουσιαστική διεκδίκηση των κρίσιμων διογωνισμών. Η κατανομή των έργων διαπιστώθηκε ότι πραγματοποιούνταν βάσει της δυναμικότητας των συμπραττουσών και ως εκ τούτου οι συμφωνίες αυτές συνιστούσαν παρέμβαση στη φυσιολογική εξέλιξη των μεριδίων αγοράς και παγίωση της θέσης εκδόσου την αγορά. Ειδικότερα, ως προς την προσφεύγουσα, η Επιρροή Ανταγωνισμού διαπίστωσε ότι η σύμπτωση των βρυλήσεων των συμπραττουσών επαιρείται και η ύπαρξη αμοιβών επαφών ως προς τη συμπεριφορά που θυμολογούνται κατά τη διεξαγωγή των διαγωνισμών (κατά την κρίσιμη περίοδο 1989-1990 και 1995-1996) προκύπτει από σημειώσεις και καταγραφές στα προσωπικά ημερολόγια του . πρώην Προέδρου του Διαικητικού Συμβουλίου της εταιρείας ΜΟΧΛΟΣ, από καταθέσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο της Αίτησης Επιείκειας που προσαναφέρθηκε καθώς από έγγραφο (συμφωνητικά κλπ) στα οποία δηλώνεται η επίτευξη συμφωνίας ως προς τον μηχανισμό κατανομής των έργων και την υιοθέτηση των εκτελεστικών αυτής επιμέρους συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών. Εξάλλου, συμμετοχή στις επαφές και συνέννοήσεις της περιόδου αυτής (1989-1996) διαπιστώθηκε ότι είχαν τόσα εταιρείες που συμμετείχαν στη Διαδικασία Διευθέτησης Διαφορών, δύο και διάφορες άλλες εργοληπτικές εταιρείες, δύος επίσης και οι εργοληπτικοί τους σύνδεσμοι. Η διάρκεια της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην ως άνω ενιαία και διαρκή πρόσθιαση προσδιορίσθηκε ειδικότερα ως προς

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

την έναρξή της, βάσει του στοιχείου με το οποίο τεκμηριώνεται η πρώτη επικοινωνία αυτής ως συμπράποντας επιχείρησης με ανταγωνιστρίες της στο πλαίσιο της σύμπραξης. Ως προς τη λήξη της συμμετοχής αυτής στην παράβαση, με δεδομένο ότι πρόκειται για εταιρεία με περιφερειακή συμμετοχή σε ενιαία και διαρκή παράβαση ως προς μικρό αριθμό διαγωνισμών, η λήξη της συμμετοχής της προσδιορίζεται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού βάσει του τελευταίου χρονικά στοιχείου του φακέλου που φέρει ειδική αναφορά σε αυτή σε σχέση με τη σύμπραξη καθώς και βάσει της ημερομηνίας κατάθεσης ή αναλύματος των οικονομικών προσφορών του εκάστοτε διαγωνισμού. Τα έργα στα οποία διαπιστώθηκε σύμπραξη της προσφεύγουσας δημοπρατήθηκαν με το σύστημα της προστιλόγης («κλειστή» διαδικασία) και κατανεμήθηκαν μόνο μεταξύ των συμμετεχόντων στους αντίστοιχους διαγωνισμούς. Οι συναντήσεις και εν γένει συμφωνίες συννενοήσεις και κληρώσεις μεταξύ των εμπλεκομένων μερών γίνονταν λίγες μέρες πριν την δημοπράτηση των σχετικών υπό κατανομή διαγωνισμών, ειδικότερα ότι, για το έργο «Μ.Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας», δέκα επιά ημέρες πριν την κατάθεση των οικονομικών προσφορών (την 21.08.1995) και για το έργο «ΠΑΘΕ Αλμυράς», έξι και πέντε ημέρες πριν την κατάθεση των οικονομικών προσφορών (την 04.03.1996). Περαιτέρω, η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην ενιαία σύμπραξη αναφορικά με το έργο «Διαγωνισμός Ύδρευσης Αθηνών» (1989) προκύπτει κατό την Επιτροπή Ανταγωνισμού από τις σημειώσεις της 27^{ης} και 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1990 στο πρωτόκολλο ημερολόγιο του του εν λόγω έτους όπου αναφέρεται αντίστοιχα: «Διαγωνισμός ύδρευσης Αθηνών Γ' Τμήμ. ανδροχος ΑΒΑΕ ΑΕ – ΑΕΓΕΚ ΑΕ ~%» και «..... Δημοπρασίες ύδρευσης Αθηνών α) στοάς Παρνα πραυτ. 950εκ αν Κ/Ξ ~% β) Η-Μ ~16% ». Περαιτέρω, στις εγγραφές της 2^{ης} και 11^{ης} Οκτωβρίου 1990 αναφέρεται αντίστοιχα στο ως άνω ημερολόγιο: «Συνάντηση στο γραφ. με 7 από τους 9 εργολάβους για ύδρευση Αθ. Διασκολίες διαχωρισμού, όλοι θέλουν εκτέλεση. Εριστική και «Υπεγράφη η απόφαση κατοχύρωσης διαγ. ύδρευσης Αθηνών Β' τμ.

». Στην ίδια ομάδα έργων αναφέρονται και οι εγγραφές της 15%

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

Οκτωβρίου και της 8ης Νοεμβρίου 1990, όπου αναφέρεται αντίστοιχα: «R-V με Θ εργολάβους για έργο ύδρευσης Αθηνών (κλήση για υπογραφή σύμβασης)».

«Σύσκεψη Θ εργολάβων για σύμβαση ΚΕ έργου ύδρευσης Αθηνών Τ.Ι. Β'. χωρίς κανένα σποτέλεσμα». Τέλος, στις σημειώσεις της 5ης Ιανουαρίου 1991 αναφέρεται: «Διαχωρισμός κ' κλήρωση τημημάτων έργου ύδρευσης Αθηνών (μας έτυχε τό καιφέ), στα γραφεία μας με ΚΣ. ....

Επί των ανωτέρω εγγραφών, στην κατάθεσή του σ (υπ' αριθ.

έγγραφο εμπιστευτικού πρωτοκόλλου) ανέφερε σχετικά φτι «Από όσο θυμάμαι και προκύπτει σπό τις εγγραφές είχαν κληθεί από το Υπουργείο Θ εταιρίες που μπορούσαν να εκτελέσουν το έργο ύδρευσης Αθηνών το οποίο είχε χωριστεί από το Υπουργείο σε τμήματα. Προκειμένου στο έργο να συμμετάσχουν όλες οι εταιρίες έγιναν συνεννοήσεις με 7 από τις 9 εταιρίες προκειμένου να διοθούν προσυμφωνημένες εκπτώσεις και οι εταιρίες χωρίστηκαν σε ομάδες. Για το έργο και τις επιμέρους δημοπρασίες που προκηρύχθηκαν έγιναν κληρώσεις μεταξύ των ομάδων, όπως αναφέρεται και στις εγγραφές, και κατανεμήθηκαν οι δημοπρασίες μεταξύ αυτών. Οι ομάδες που δημιουργήθηκαν δεν εντάσσονταν σε κάποιο ευρύτερο πλαίσιο, αλλά δημιουργήθηκαν ad hoc για την συγκεκριμένη δημοπρασία βάσει των προσκλήσεων και των επιλογών που έκανε το Υπουργείο. Δεν θυμάμαι περισσότερες λεπτομέρειες ανακριτικά με τη διοδικασία του διαγωνισμού και της ανάθεσης του έργου. Ωστόσο, μπορώ να πω ότι το έργο αυτό είχε το χαρακτήρα του κατεπείγοντος καθώς η Αθήνα την περίοδο εκείνη πλήττονταν από λειψυδρία». Ακολούθως, συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράνομες αυμπράξεις με στόχο την νόθευση του ανταγωνισμού διαπιστώθηκε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και ως προς το έργο «M. Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας», το οποίο εντάσσεται στην ενότητα: «Εκτέλεση εργασιών Πλήρους Κατασκευής του Αυτοκινητόδρομου με τα συνοδά του έργα στο Τμήμα M. Μοναστήρι - Αρχή Παράκαμψης Λάρισας από ΧΘ 323+000 μέχρι ΧΘ 346+000 του Οδικού Αξονα Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη, κωδ. έργου 9471540 ΣΑΕ 071/2. (1995)». Αναθέτουσα Αρχή και κύριος του έργου ήταν η Περιφέρεια Θεσσαλίας. Ο τρόπος επιλογής του αναδόχου ήταν σε Α' Φάση με

Αριθμός απόφασης: 3016/2020

προεπιλογή και στην συνέχεια με βάση το σύστημα προσφοράς και συμπλήρωσης τιμολογίου. Η ημερομηνία προεπιλογής ήταν η 28.12.1994, ενώ η ημερομηνία κατάθεσης των οικονομικών τεροσφορών ήταν η 21.08.1995. Η ημερομηνία οριατικής κατακόρωσης του έργου ήταν η 19.09.1995. Ο αρχικός προϋπολογισμός του έργου ήταν 16.100.000,00 δρχ (44.314.013,20 ευρώ) χωρίς ΦΠΑ. Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από τα Κοινωνικά Ταμεία, στο οποίο εντάχθηκε το έργο, ήταν το ΚΠΣ II Επιχειρησιακό Πρόγραμμα-Προσβάσεις και Οδικοί Αξόνες-Ενιαίο Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΠ-ΠΟΑ ΕΤΠΑ), όπου το πρόσαστό κοινωνικής χρηματοδότησης του έργου ήταν 50% και το υπόλοιπο 50% χρηματοδοτήθηκε από εθνικούς τρόφους. Στην Β' φάση του διαγωνισμού συμμετείχαν οι ακόλουθες εταιρίες και κοινωνικά αχήματα: Κ/Ξ ΓΕΚΑΤ ΑΤΕ - ΕΛΛΗΝ. ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΑΕ - ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΤΕ - ΘΕΜΕΛΗ ΑΤΕ - ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Ξ ΜΕΤΩΝ ΑΕ - Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ - ΕΔΡΑΣΗ Χ. ΨΑΛΛΙΔΑΣ ΑΤΕ, Κ/Ξ ΔΕ LIETO SPA - Σ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ - ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ - ΕΛΤΕΚ ΑΕ, Κ/Ξ ΑΕΓΒΕΚ - ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ ΑΤΕ - ΤΡΙΤΩΝ, Κ/Ξ ITALTRADE SPA - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ - ΟΜΗΡΟΣ ΑΕ, Κ/Ξ ΤΕΡΝΑ ΑΕ - CCC CMC ΟΜΒ, Κ/Ξ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕ - ΜΟΧΛΟΣ ΑΕ - ΓΕΚ ΑΕ και Κ/Ξ ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ - ΧΑΤΖΗΤΑΚΗΣ ΑΤΕΕ - ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ - ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ. Προσωρινός μειοδότης και τελικός ανάδοχος του έργου αναδείχθηκε η Υπερκαινοτροπεία των παρακάτω τριών κοινοπραξιών: Κ/Ξ ΔΕ LIETO SpA - Σ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ - ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ - ΕΛ.Τ.Ε.Κ. ΑΕ, Κ/Ξ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.-ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε.-ΓΕΚ Α.Ε. και Κ/Ξ ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ - ΧΑΤΖΗΤΑΚΗΣ ΑΤΕΕ - ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ - ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ με πρόσαστό έκπτωσης %. Η εμπλοκή της προσφεύγουσας στην κατανομή του έργου αυτού διαπιστώθηκε από: α) εγγραφές στο προσωπικό ημερολόγιο του β) την κατάθεση του υπευθύνου του νομικού τρήματος της εταιρείας ΑΕ και γ) δύο (ανυπόγραφα) έγγραφα αμφότερα έτους 1995 και με τίτλο «Ιδιωτικό Συμφωνητικό Σύστασης Τεχνικής Εργολαργικής Κοινοπραξίας». Ειδικότερα: Όσον αφορά το έργο «Μ. Μοναστήρι - Παράκαμψη Λάρισας», στα προσωπικά ημερολόγια των ετών 1995 (και 1998) του τα οποία βρέθηκαν κατά τον επιπόπτιο έλεγχο της Υπηρεσίας στην εταιρία ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε., εντοπίσθηκε πλήθωρα σχετικών εγγραφών.

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

Συγκεκριμένα, εντοπίσθηκαν τα ακόλουθα: Στις σημειώσεις της 4^{ης} Αυγούστου 1995 αναφέρεται: «Σε σύσκεψη εργολάβων στο C.I.S. α) συν/ση για παρακ.
Λάρισας Π/Υ 17δις με συμμετοχή Τ.Ο., Μ, ΓΕΚ κατά 1% ή (3% εάν φύγει

) μαζί με άλλες 3 ή 4 Κ/Ξ ...». Όπως προεκτέθηκε, στο έργο «Μ.

Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας», σικονομικές προσφορές κατατέθηκαν
την 21^η Αυγούστου 1995, ήτοι δέκα επτά ημέρες μετά την εγγραφή της 4^{ης}
Αυγούστου 1995, όπου γίνεται λόγος για συνάντηση στα γραφεία της εταιρίας

και συγεννόηση «...με συμμετοχή ΓΕΚ κατά

1% ή (3% εάν φύγει ...) μαζί με άλλες 3 ή 4 Κ/Ξ..», οπότε η εγγραφή

της 4^{ης} Αυγούστου 1995 συσχετίζεται με συνάντηση που έλαβε χώρα οκτώ
περίπου μήνες μετά την διεξαγωγή της Α^η Φάσης του έργου «Μ. Μοναστήρι-
Αρχή Παράκαμψης Λάρισας» (η Α^η φάση έλαβε χώρα την 28.12.1994) και δέκα
επτά μέρες προ της διεξαγωγής της Β^η Φάσης. Στις σημειώσεις της 21^{ης}
Αυγούστου 1995 αναφέρεται: «Δημοπρ. παρακ. Λάρισας δις .....OK
μειούσθεις 3 Κ/Ξ». Στις σημειώσεις της 28^{ης} Αυγούστου 1995 αναφέρεται:

«Παράκαμψη Λάρισας Υπερκοινοπραξία ΓΕΚΑΤ ΜΕΤΩΝ 10.182.967.058,
ΑΕΓΕΚ10.265.328.934 ITALTRADE ». Στις σημειώσεις της

29^{ης} Αυγούστου 1995 αναφέρεται: «1η Συνάντηση με Υπερκοινοπραξία για
παράκαμψη Λάρισας κ' αυξήηση με ( ) για καταστατικό -
χωρισμό έργου». Στις σημειώσεις της 18^{ης} Σεπτεμβρίου 1995 αναφέρεται: «RV
για έργο Σερρών. Έγινε διαχωρισμός τμημάτων κ' κληρώθηκε το 5ο
τρίμηνο». Αναφορικά με το ως άνω απόσπασμα, στην υπ' αριθ. 34/15.4.2014
εμπιστευτικού πρωτοκόλλου κατάθεσή του που ελήφθη στο πλαίσιο της
Αιτησης για Απαλλαγή, ερωτηθείς σχετικά στη μάρτυρας

απάντησε: «Η εν λόγω εγγραφή δεν αφορά στο έργο Σερρών αλλά το έργο της
Λάρισας, και εκ παραδρομής μάλλον καθώς σ βριοκόταν εκείνη την
ημέρα στις Σέρρες έγγραψε έργο Σερρών. Αναφορικά με το έργο της Λάρισας
σας παραπέμπω στην απάντηση της ερώτησης 2 της από 31.3.2014 κατάθεσής
μου». Στις σημειώσεις της 19^{ης} και 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1995 αναφέρεται
αντίστοιχα: «Διαπραγματεύσεις για έργο παρακ. Λάρισας..... είπαν όχι στο 3%
τελικά» και «14:00 Σύσκεψη για παρακ. Λάρισας ( ) Παρέστην». Στις

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

σημειώσεις της 28^η Σεπτεμβρίου και 10^η Οκτωβρίου 1995 αναφέρεται: «Σύσκεψη στον για έργο παράκ. Λάρισας», Στις σημειώσεις της 1^{ης} Δεκεμβρίου 1995 αναφέρεται: «Σύσκεψη 5 εκπρόσωποι και οι λογιστές έργου Λάρισας. Αποφάσις για σύσταση 5 Κ/Ξ με συμμετοχή με % υπέρ Κ/Ξ χωρίς έξοδα-ταμείο λεχ. απόν. για άμεσες ανάγκες ευαισιάνης κλπ- κυκλικά επιβάρυνση των 5 κ. ιαοβαρώς-αιτ. για λατομεία ενιαία-τακτοποίηση διαφοράς μήκους» και Στις σημειώσεις της 31^{ης} Ιανουαρίου 1996 αναφέρεται: «18:00 RV Σιγάλας για έργο Λάρισας. Όκ παρέστην με Κοινοπρακτικό διεύρυνσης - χ.». Επί των ανωτέρω εγγραφών, ο

, σύμφωνα με το έγγραφο εμπιστευτικού πρωτοκόλλου μπ' αριθ. , ερωτηθείς σχετικά απάντησε ότι : «Το έργο της Λάρισας «ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ ΜΕ ΤΑ ΣΥΝΟΔΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ Μ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ-ΑΡΧΗ ΠΑΡΑΚΑΜΨΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΑΠΟ ΧΘ 323+000 ΜΕΧΡΙ ΧΘ 346+000 ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΠΑΤΡΑ-ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ» (βλ. και έγγραφα με α/α 11 & 14 ΣΚ, που λήφθησαν κατά τον επιπόπτιο έλεγχο στη εταιρία ΜΟΧΛΟΣ), εξ δοσών γνωρίζω, εντασσόταν στα έργα για τα οποία είχε γίνει προσανεννόηση και είχε προσποφασιστεί με όλες τις ενδιαφερόμενες εταιρίες, το μειοδοτούν σχήμα ως και ποιες εταιρίες τελικά θα το κατασκευάσουν. Αυτό προκύπτει και από την εγγραφή 4.8.1995 του ημερολογίου του [«Σε σύσκεψη εργολάβων στο C.I.S. α) συνάση για παράκ. Λάρισας ΠΔΥ 17δις με συμμετοχή κατά . % δη (% εάν φύγει .) μαζί με άλλες 3 ή 4 Κ/Ξ ...»]. Από τις ενδιαφερόμενες εταιρίες που μετείχαν στη συνάντηση της 4.8.1995 στα γραφεία της CIS, εκτός αυτών που συμμετείχαν στο διαγωνισμό με τον τρόπο που θα σας αναφέρω κατωτέρω, κόποιες είτε δεν συμμετείχαν στον διαγωνισμό είτε συμμετείχαν με βασηθητικές προσφορές. Σημειώνω ότι το έργο αυτό δεν εντασσάόταν στα έργα, τα οποία δημιουργούνταν με το Θεσμοθετημένο σύστημα της προεπιλογής. Το πιθανότερο όμως είναι ότι εκείνη την εποχή μοιράστηκαν άλλα έργα πιθανότατα της ΠΑΘΕ, που εκτελούντο στην ίδια περιοχή, μεταξύ των εταιριών που δεν μετείχαν είτε στο ανάδοχο είτε στο κατασκευαστικό σχήμα που αναφέρω παρακάτω. Ως ανάδοχο-μειοδοτούν σχήμα είχε αποφασιστεί να είναι κοινοπραξία τριών κοινοπραξιών και

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

συγκεκριμένα των α) κ/ξ DE LIETO SPA - Σ.ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ- ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ - ΕΛΤΕΚ ΑΤΕ, β) κ/ξ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ-ΜΟΧΛΟΣ- ΓΕΚ και γ) κ/ξ ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ-ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ-ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ. Στη συνέχεια μετά τη δημοπράτηση (21.8.1995) και την κατακύρωση του έργου, στην κατασκευή του έργου μετείχαν με επίσημη υποκατάσταση επιπλέον η κ/ξ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ- ΟΜΗΡΟΣ καθώς και μεμονωμένα η εταιρία ΤΕΡΝΑ. Το τροφοδοτούμενος ποταμός που απορρίπτεται σε 5 διακεκριμένα γεωγραφικά τμήματα των οποίων την εκτέλεση ανέλαβαν ξεχωριστά οι 3 κ/ξ του αναδόχου, η κ/ξ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ-ΟΜΗΡΟΣ και η ΤΕΡΝΑ. Οι παραπάνω εγγραφές μαζί με πολλές άλλες παρόμοιες που αφορούν σε ημερομηνίες μετά τα ανωτέρω αναφερόμενα, αφορούν σε συναντήσεις των εμπλεκομένων εταιρειών είτε στα γραφεία της ΣΙΓΑΛΑΣ, όπου ήταν η έδρα της υπερκοινοπραξίας, είτε στη Λάρισα, οι οποίες γίνονταν στα πλαίσια του συντονισμού όλων των εμπλεκομένων εταιρών για την ορθή εκτέλεση του εν λόγω έργου». Επιπλέον, αναφορικά με το ανωτέρω έργο «Μ. Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας», στον επιπόπτιο έλεγχο της Υπηρεσίας στην εταιρία ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε. βρέθηκαν δύο ανυπόγραφα έγγραφα αμφότερα έτους 1996 και με τίτλο «
ς». Σε αυτά συμβάλλονται τρεις Κοινοπραξίες, και ειδικότερα, οι εταιρίες
ΕΛΤΕΚ Α.Ε., οι οποίες αυνιστούν την πρώτη Κοινοπραξία, όι εταιρίες
οι οποίες αυνιστούν την
δεύτερη Κοινοπραξία, και οι εταιρίες
ΑΤΕ και
οι οποίες αυνιστούν την τρίτη Κοινοπραξία. Τα δύο ανωτέρω έγγραφα είναι ιδίου περιεχομένου και η μόνη διαφορά είναι ότι στο ένα αναγράφεται στο πάνω μέρος της σελίδας χειρόγραφα η λέξη «ΣΧΕΔΙΟ» ενώ στο δεύτερο αναγράφεται χειρόγραφα «», καθώς και «ένα αντίγραφο παρόντος να δοθεί στον ^{κ'} ένα στον φορέα του έργου». Το τελευταίο, ήτοι το «», έχει σταλεί στις 14.10.1996, μέσω τηλεομοιοτυπίας, από την εταιρία στα μέλη της Κ/ξιας Έργου: Μοναστήρι-Λάρισα. Στην αυνοδευτική σελίδα της τηλεομοιοτυπίας αναγράφεται χειρόγραφα ως ημερομηνία η 13.10.1995, καθώς και η αιγμείωση ότι: «Σας στέλνουμε σχέδιο κοινοπρακτικού με τις μέχρι σήμερα

Δριθμός απόφασης: 3616/2020

διορθώσεις, για έλεγχο και έγκριση. Θα ακολουθήσει ανάλογο σχέδιο της διεύρυνσης-τροποποίησης της «Κοινοπραξίας». Σύμφωνα με τα εν λόγω συμφωνητικά, αναστήνεται κοινοπραξία με την επωνυμία «Κοινοπραξία Οδοτοίλας Λάρισας - Έργο 0471540», η οποία αποτελείται από τις προαναφερθείσες δύο εταιρίες. Αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι: «Στον διαγωνισμό αυτό, που πραγματοποιήθηκε την 21/8/1995 έλαβαν μέρος δι της πάνω συμβαλλόμενες επιχειρήσεις, ενεργούσες με τη μορφή ΣΥΜΠΡΑΞΗΣ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΩΝ ή ΥΠΕΡΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑΣ κατά τα οριζόμενα από τη διακήρυξη του έργου. Από τις διαβικασίες του διαγωνισμού Ανάδοχος μειοδότης αναδείχθηκε η Σύμπραξη των παραπάνω τριών ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΩΝ, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1884/Δα/19-9-95 Απόφαση του Γεν. Γραμματέα Περιφέρειας Θεσσαλίας. Ήδη με το παρόν οι συμβαλλόμενες εταιρίες συνιστούν μεταξύ των Εργοληπτική Κοινοπραξία η οποία θα διέπεται από τους ακόλουθους όρους και συμφωνίες». Στην ενότητα 3 αναφέρεται ότι: «Αποκλειστικός ακοπός και αυτικείμενο είναι η από κοινού εκτέλεση του προαναφερθέντος έργου καθώς και των επεκτάσεων που τυχόν θα ανατεθούν από τον Εργοδότη στα πλαίσια της Εργολαβικής σύμβασης ή ένεκεν αυτής. Για την απρόσκοπτη και καλύτερη εκτέλεση, το έργο μπαρεί να εκτελεσθεί από τις επιμέρους συμμετέχουσες Κοινοπραξίες που θα είναι μέλη της παρούσας Αναδόχου Σύμπραξης Κοινοπραξιών καθώς και από υπεργολάβους μέλη αυτής ή μη, κατό συγκεκριμένα τμήματά του έργου κατατημημένα γεωγραφικό ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που θα αποφασιοθεί και θα περιλαμβάνουν οι σχετικές συμβάσεις που θα καταρτίζονται». Επίσης στην ενότητα 5 αναφέρεται: «5.1. Το κεφάλαιο ορίζεται σε τοσούδι δραχμών έξι εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων ( ) και καταβλήθηκε από τους συμβαλλομένους ως εξής:

‘ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΔΕ LIETO SPA-Σ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ-ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ-ΕΑΤΕΚ Α.Ε’

DE LIETO SPA ΔΡΧ. “ ”

Σ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ “ ”

ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ “ ”

ΕΑΤΕΚ ΑΕ “ ”

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

“ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕ-ΜΟΧΛΟΣ ΛΕ-ΓΕΚ ΑΕ”

ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕ ΔΡΧ. ....

ΜΕΤΡΟ ΑΤΕ

ΓΕΚ ΑΕ

“ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ-ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ-ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ”

ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ ΔΡΧ. ....

ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ

ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ

Η συμμετοχή των μελών στην παρούσα Σύμπραξη Κοινοπραξιών στις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα, στις κερδοζημίες και στο προϊόν της εκκαθάρισης καθαρίζεται, ισόπιμη για κάθε συμμετέχουσα Κοινοπραξία, δηλαδή με ποσοστό ένα τρίτο (1/3). Το περιεχόμενο κάθε φορά ποσό κερδών ή ζημιών σε κάθε Κοινοπραξία, θα κατανέμεται από αυτήν στα μέλη της, ανάλογα με τις ειδικότερες συμφωνίες του συστατικού εγγράφου της». Από το προαναφερόμενο έγγραφο διαπιστώθηκε ότι κατά το χρόνο σύνταξης του ανωτέρω συμφωνητικού, ήτοι τον Οκτώβριο του 1995, οι εμπλεκόμενες εργαληπτικές επιχειρήσεις είχαν ήδη αποφασίσει τη συμμετοχή και τρίτων εταιριών στην κατασκευή του έργου, με διεύρυνση της σχετικής κοινοπραξίας, Εξόλλου, βάσει των προαναφερόμενων έγγραφών των προσωπικών ημερολογίων του

ήδη από την 29η Αυγούστου 1995 είχαν λάβει χώρα μεταξύ των εμπλεκόμενών εταιριών συζητήσεις για «χωρισμό του έργου». Ο οποίος οριστικοποιήθηκε την 18^η Σεπτεμβρίου 1995, οπάτε και επακόλουθησε κλήρωση μεταξύ των εμπλεκόμενών (τουλάχιστον) για το 5^ο τμήμα. Επιπροσθέτως, επ' αφορμής ερώτησης αναφορικά με απόσπασμα του προσωπικού ημερολογίου του στην στήλη σημ' αριθ.

εμπιστευτικού πρωτοκόλλου κατέθεσή του στο πλαίσιο της Αίτησης για Απαλλαγή, κατέθεσε τα ακόλουθα: «Γενικά για το εν λόγω έργο [το «έργο Μ. Μοναστήρι - Αρχή Περάκωμψ Λάρισας» παραπέμπω σε όσα αναφέρω στην κατόθεσή μου στις 31.3.2014. Συμπληρωματικά και

Δριμύδς απόφασης: 3816/2020

λομβάνοντας υπόψιν αφενός την παραπόνων εγγραφή του «ΟΚ μειοδότες 3 Κ/Ξ» και αφετέρου τα ποσοστά εκπτώσεων των αναδόχων και των τριών εργολαβιών που αφαρούσαν την παράκαμψη Λάρισας όπως αυτά αποτυπώνονται στο Σχετικό 1 και τα οποία ανέρχονται σε . .% για το τμήμα ΑΕΡΙΝΟ-ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ, σε . .% για το τμήμα ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ-ΛΑΡΙΣΑ [...] και σε 25% για τα τμήμα ΠΛΑΡΑΚΑΜΨΗ ΛΑΡΙΣΑΣ, δηλαδή ποσοστά εκπτώσεων ιδιότερα χαμηλά όταν μάλιστα τα συγκρίνει κανείς με τα ποσοστά εκπτώσεων άλλων έργων που αναφέρονται στο Σχετικό 1 (πάνω από . .% έως και . .%) είναι πραφανές ότι και τα τρία αυτά τμήματα της Παράκαμψης Λάρισας ανήκουν στα προσυμφωνημένα έργα μεταξύ των εταιριών που μετείχαν στις αντίστοιχες δημιοπρασίες». Ενόψει των στοιχείων αυτών, η Επιπροπή Ανταγωνισμού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι και το έργο «Μ. Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας» εντάσσεται στα έργα εκείνα της περιόδου, των οποίων ο τελικός μειοδότης είχε έκ των προτέρων συμφωνηθεί. Το γεγονός αυτό αποδεικνύεται κυρίως από την εγγραφή της 4% Αυγούστου 1995 του προσωπικού ημερολογίου του . . από την οποία προκύπτει ότι, λίγες μέρες μόλις πριν την κατάθεση των οικονομικών προσφορών (21.08.1995) των εταιριών που σίχαν περάσει στη Β' φάση του σχετικού διαγωνισμού, έλαβε χώρα συνάντηση εργολάβων με αντικείμενο τη συνεννόηση για το συγκεκριμένο έργο, και έπιβεβακώνεται από τα αποσπάσματα των καταθέσεων του μάρτυρα Α. Κλαπαδάκη, που προαναφέρθηκε. Στην αθέμιτη προσυνέννοηση ως προς το έργο «Μ. Μοναστήρι-Αρχή Παράκαμψης Λάρισας» συμμετείχαν, με βάση τα στοιχεία του ανολόθηκαν ανωτέρω, εκτός από τις εταιρίες που συμμετείχαν στη ΔΔΔ και σι εταιρείες 1. Σ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΤΕ-ΕΛ.Τ.Ε.Κ. ΑΕ, 2. ΔΩΡΙΚΗ ΑΤΕ-ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΤΕ, 3. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ, επομένως και η προσφεύγουσα. Περαιτέρω, η τελευταία διαπιστώθηκε ότι συμμετείχε σε αθέμιτες συμπράξεις όσον αφορά το έργο Αγ. Θεόδωροι - Αλμυρός από ΧΘ 261+350 μέχρι ΧΘ. 287+507, κωδ. έργου 9471540 ΔΕ της ΣΔΕ 071/2 (1996). Αναθέτουσα Αρχή και κύριος του έργου ήταν η Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων Αυτοκινητόδρομος Πύτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Ευζώνων του ΥΠΕΧΩΔΕ (ΕΥΔΕ-ΠΑΘΕ). Στον εν λόγω διαγωνισμό δικαιώμα συμμετοχής είχαν: α) Κοινοπραξίες μέχρι τεσσάρων μελών μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων Η' τάξης του ΜΕΕΠΙ και

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

ΑΕΓΕΚ ΑΤΕ, Κ/Σ ΙΤΙΝΕΡΑ Σ/Ε SPA-ΚΟΜΒΟΣ ΕΛΛΑΣ ΑΕ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΤΕΒΕ, Κ/Σ ΕΛΛ. ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ ΑΕ-ΖΕΥΣ ΑΤΕ-ΤΕΙΚ ΑΕ-ΕΤΕΘ ΑΕ, Κ/Σ ΜΕΤΩΝ ΑΕ-Κ. Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ-ΕΛΤΕΚ ΑΕ, Κ/Σ ΕΛΤΕΡ ΑΤΕ-ΕΝΤΕΧΝΟΣ ΑΕ-ΤΡΙΓΩΝΟ ΑΕΒΤΕ, Κ/Σ ENTRECANALES Y TAVORA SA ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ ΑΕ, Κ/Σ DE LIETO SPA-Σ. ΣΙΓΛΛΑΣ ΑΤΕ-ΕΡΓΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕ, Κ/Σ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕ- ΜΟΧΛΟΣ ΑΕ, Κ/Σ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΟΔΟΣΡΩΜΑΤΩΝ ΑΕ-ΙΡΙΣ ΑΕ-ΑΘΗΝΑ ΑΕΤΒΕ, Κ/Σ ΑΤΕΜΚΕ ΑΤΕ-ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΤΕ-ΑΒΕΤΤΕ-ΤΕΧΝΟΔΟΜΗ ΑΦΟΙ Μ. ΤΡΑΥΛΟΥ, Κ/Σ ΤΕΡΝΑ ΑΕ- FERROCEMENTOSPA, Κ/Σ BALFOUR BEATTY-ΓΕΝΕΡ ΑΕ, Κ/Σ SOCIETA ITALIANA PER CNDOT TE D AQUA SPA- ΒΙΟΤΕΡ ΣΑ, Κ/Σ ΕΡΓΑΣ ΑΤΕ- ΚΑΣΤΩΡ ΑΕ-ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΤΕ ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ GRASSETO COSTRUZIONI SPA-ΠΑΡΑΛΗΛΟΣ ΑΕ, Κ/Σ DUMEZ GTM-ΘΕΜΕΛΗ ΑΕ- ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ ΤΕΒ ΑΕ-ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΤΕ- ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ ΑΤΕ- ΠΑΝΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ- ΙΟΥΝΙΟΣ ΑΕ-ΔΗΜ. ΕΡΓΑ ΑΕ, Κ/Σ GIUSTINO COSTRUZIONI SPA-ΕΡΓΟΚΑΤ ΑΕ-ΗΝΙΟΧΟΣ ΑΕ, Κ/Σ Π. ΚΛΑΔΗΣ ΑΕ-ΤΕΜΑΚ ΑΕ-ΓΕΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΕ-ΠΑΡΝΩΝ ΑΕ, Κ/Σ ΑΤΤΙΚΑΤ ΑΤ-ΑΒΑΞ ΑΕ-ΑΛΤΕ ΑΤΕ, Κ/Σ INNEREBNER & MAYER ARCO GABETTE και Κ/Σ ΑΚΤΙΣ ΑΕ-ΦΕΙΔΙΑΣ ΑΤΕΒΕ. Από τις εταιρίες/κοινοπρακτικές σχήματα που συμμετείχαν στην Α' Φάση του αρχικού διαγωνισμού πέρασαν στη Β' Φάση (ήτοι της κατάθεσης των οικονομικών προσφορών) οι Κ/Σ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΕ-ΠΑΡΝΩΝ ΑΕ, Κ/Σ ΑΤΤΙΚΑΤ ΑΤΕ-ΑΒΑΞ ΑΕ-ΑΛΤΕ ΑΤΕ, Κ/Σ ΑΤΕΜΚΕ ΑΤΕ-ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΤΕ-ΑΒΕΤΤΕ-ΤΕΧΝΟΔΟΜΗ ΑΦΟΙ Μ. ΤΡΑΥΛΟΥ, Κ/Σ ΤΕΒ ΑΕ-ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΤΕ-ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ ΑΤΕ- ΠΑΝΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ BALFOUR BEATTY-ΓΕΝΕΡ ΑΕ, Κ/Σ ΤΕΡΝΑ ΑΕ- FERROCEMENTO SPA, Κ/Σ ΜΕΤΩΝ ΑΕ-Κ. Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ-ΕΛΤΕΚ ΑΕ, Κ/Σ GRASSETO COSTRUZIONI SPA-ΠΑΡΑΛΗΛΟΣ ΑΕ, ΑΚΤΩΡ ΑΤΕ, Κ/Σ ΕΡΓΑΣ ΑΤΕ-ΚΑΣΤΩΡ ΑΕ-ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΤΕ ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ, Κ/Σ ΙΤΙΝΕΡΑ Σ/Ε SPA-ΚΟΜΒΟΣ ΕΛΛΑΣ ΑΕ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΤΕΒΕ και Κ/Σ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕ-ΜΟΧΛΟΣ ΑΕ. Η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην κατανομή του ως δινώ διαγωνιαριού διαπιστώθηκε από: α) σχετικές συγγραφές στο προσωπικό ημερολόγιο του) το έγγραφο με τίτλο)» του έτους 1998 γ) την

α - - - - -

Δοιθυμός απόφασης: 3616/2020

κατάθεση του Ειδικότερα: Στις εγγραφές της 28% και 20% Φεβρουαρίου 1996 στο προσωπικό ημερολόγιο του μνημονεύεται συνάντηση στα γραφεία της εταιρίας Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ και «συμφωνία» σε σχέση με το έργο «ΠΑΘΕ Αλμυρός», περίπου πέντε μήνες μετά τη διεξαγωγή της Α' Φάσης του εν λόγω έργου και έξι και πέντε ημέρες αντίστοιχα προ της διεξαγωγής της Β' Φάσης αυτού. Θάσει των στοιχείων της αναθέτουσας Αρχής, η εταιρία Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε., που αναφέρεται ρητά στην εγγραφή, και η ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ/ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε. συμμετείχαν σε (φαινομενικά) ανταγωνιστικά κοινοπρακτικά σχήματα. Διατηστώθηκε από τα ανωτέρω, ότι στην Κ/Ξ της Κ.Ι.ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. συμμετείχε και η προσφεύγουσα. Περαιτέρω, η καθ 'ης αξιολόγησε ότι η συνεννόηση τουλάχιστον δύο εταιρειών, συμμετεχουσών σε διαφορετικά κοινοπρακτικά σχήματα, τα οποία επίσης είχαν προεπιλεγεί κατά την Α' Φάση του αντίστοιχου διαγωνισμού, ως προς το έργο «ΠΑΘΕ Αλμυρός», λίγο πριν από τη διεξαγωγή της Β' Φάσης των αντίστοιχων διαγωνισμών, ήτοι της κατάθεσης των οικονομικών προσφορών, και με δεδομένα ότι οι εμπλεκόμενοι, η ταυτότητα των οποίων αποκαλύπτεται στις εγγραφές στο ημερολόγιο του ., δεν συμμετείχαν στους διαγωνισμούς σε ενιαίο σχήμα, δεν μπόρει να είχε άλλο αντικείμενο, παρά το συντονισμό της συμπεριφοράς των προεπιλεγεισών αυτών επιχειρήσεων ενόψει της κατάθεσης των οικονομικών προσφορών. Κατά τον επιπόπτο έλεγχο της καθ ίς στην εταιρία ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε., εντοπίσθηκε και το έγγραφο με τίτλο «». Το εν λόγω έγγραφο είναι ανυπόγραφο, δεν φέρει πλήρη ημερομηνία, αναφέρεται μόνο σε έτος (1996) και όπως προκύπτει από το διαβιβαστικό αρμείωμα στο οποίο είναι συνημμένο, στάλθηκε με τηλεομοιοτυπία από την εταιρία ΤΕΡΝΑ Α.Ε. (και συγκεκριμένα τον) προς την εταιρία ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε. (και συγκεκριμένα τον) την 01.03.1996, ήτοι τρεις ημέρες πριν από την κατά τα ανωτέρω κατάθεση των οικονομικών προσφορών (Β' Φάση) του έλαβε χώρα την 04.03.1996. Ενόψει αυτών, διατηστώθηκε ότι το ως άνω έργο υπήρξε αντικείμενο προσυνεννόησης/κατανομής μεταξύ των εμπλεκόμενών μερών. Σύμφωνα με το συμφωνητικό αυτό, οι ακόλουθες εταιρίες/ κοινοπραξίες, Κ/Ξ Μηχανική Α.Ε., ΠΑΡΝΩΝ Α.Ε., Κ/Ξ BALFOUR

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

BEATTY – ΓΕΝΕΡ Α.Ε., Κ/Σ ΜΕΤΩΝ Α.Ε. – ΚΙ.ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. –
ΕΛΤΕΚ Α.Ε., Κ/Σ GRASSETTO CONSTRUCTIONI – ΠΑΡΑΛΗΝΑΟΣ Α.Ε., Κ/Σ
ΑΤΤΙΚΑΤ Α.Τ.Ε. – ΑΒΑΞ Α.Ε. – ΑΛΤΕ Α.Ε., Κ/Σ ΑΤΕΜΚΕ Α.Τ.Ε. – ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
Α.Τ.Ε. – ΑΒΕΤΕ ΤΕΧΝΟΔΟΜΗ ΑΦΟΙ ΤΡΑΥΛΟΥ, Κ/Σ ΤΕΒ Α.Ε.-
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ Α.Τ.Ε. – ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ Α.Ε., ΑΚΤΩΡ Α.Ε., Κ/Σ ΤΕΡΝΑ Α.Ε.
– FERROCEMENTO S.p.A., Κ/Σ ΕΡΓΑΣ Α.Τ.Ε. – ΚΑΣΤΩΡ Α.Ε. – ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ
Α.Τ.Ε. – ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε., Κ/Σ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε. –
ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε. και Κ/Σ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Α.Ε. – ΖΕΥΣ Α.Τ.Ε. –
ΤΕΓΚ Α.Ε. – ΕΤΕΘ Α.Ε αποφασίζουν να συνεργασθούν υπό μορφή Consortium για την από κοινού κατασκευή του έργου «Οδικός Αξονας Πάτρα –
Αθήνα – Θεσσαλονίκη – Εργολαβία: Εκτέλεση εργασιών πλήρους κατασκευής
του αυτοχινητόδρομου με τα συνοδά του έργα στο τμήμα Λγ. Θεόδωροι –
Αλμυρός από ΧΘ 261+350 μέχρι Χ.Θ. 287+507, κωδ. έργου 9471540 ΔΕ της
ΣΑΕ 071/2», λόγω της αιθαρότητας και του μεγέθους του ως άνω έργου, ο
διαγωνισμός του οποίου, όπως προκύπτει από το Προσίτιο του ως άνω
εγγράφου, προκηρύχθηκε στις 21 Αυγούστου 1995 (η ημερομηνία δημοσίευσης
της διακήρυξης του έργου). Σύμφωνα με την ενότητα 5 του ως άνω εγγράφου

1

Τέλος. Οτιγν ενότητα 9 αναφέρεται μεταξύ άλλων ο παρακάτω ειδικός όρος κα

ών. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι εν' θέσει της διεξαγωγής της Β' Φάσης του ως άνω έργου, ήτοι της κατάθεσης των σικονομικών προσφορών, οι συμμετέχοντες στη Β' Φάση του σχετικού διαγωνισμού επεξεργάζονταν σχέδια Συμφωνητικού με αντικείμενα τη συμμετοχή όλων, ήτοι αναδόχων και μη, κατό λοιπό, στην κατασκευή του συγκεκριμένου έργου, και για το λόγο αυτό, το ως άνω Συμφωνητικό είχε διασφαλιστική λειτουργία, ήτοι στόχευε να διασφαλίσει ότι οι εταιρίες που είχε συμφωνηθεί να πάρσιτηθούν από την αυστηρή διεκδίκηση του σχετικού διαγωνισμού, θα συμμετείχαν σε μέλλοντα να συσταθεί ειρύτερο φορέα για την εκτέλεση του

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

κρατήμου έργου, και άρα θα διέθεταν μερίδιο επι των εξ αυτού κερδών. Εξάλλου, στις εγγραφές της 28^η και 29^η Φεβρουαρίου 1996 στο προσωπικό ημερολόγιο του έτους 1996 του *.....* αναφέρονται δύο αυναντήσεις στα γραφεία της εταιρίας Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ και «συμφωνία» σε σχέση με το ως άνω έργο, έξι και πέντε ημέρες προ της κατάθεσης των οικονομικών προσφορών αντίστοιχα. Σχετικώς με το έγγραφο αυτό που επιδείχθηκε στον

ο τελευταίος δήλωσε (υπ' αριθ. 50/07.09.2015 έγγραφο εμπιστευτικού πρωτοκόλλου): «Για το συγκεκριμένο σχέδιο Ιδιωτικού Συμφωνητικό Συστήματος Φορέα (Consorcium) στο οποίο αυμβάλλονται 12 κ/ξες μεταξύ των οποίων και η ΤΟ-ΜΟΧΛΟΣ δεν γνωρίζω προσωπικά τίποια για τη σύντηξή του, πλην όμως, από τη χρονολογία που φέρει τόσο το έγγραφο 1996, όσο και από την ημ/νία αποστολής του σχετικού φαξ από την ΤΕΡΝΑ στην ΤΟ (1.3.1996), εκτιμώ ότι είναι προγενέστερο της δημοπράτησης του έργου τόσο γιατί από ότι θυμάμαι το έργο δημοπρατήθηκε αργότερα, όσο και από τον ειδικό όρο θ.α. από οποίο αναφέρεται ότι «... μετά την υποβολή της προσφοράς θα αρχίσει η διαδικασία χωρίσμου του έργου και αντιστοιχία των τμημάτων στους 12 καταρχάς κατασκευαστές μεταξύ των αυμβαλλομένων, ώστε όταν ανακοινωθεί η κατακύρωση ...». Από ότι αντιλαμβάνομαι ο στόχος αυτού του συμφωνητικού ήταν η από κοινού ανάληψη της εκτέλεσης του υπόψη έργου ανεξαρτήτως ποια από τις αυμβαλλόμενες κίξες θα το αναλάμβανε ως μειοδότρια». Τελικώς, το έργο δημοπρατήθηκε εκ νέου με ανοικτή διαδικασία την 29.05.1997 με σύστημα προσφοράς και με αυτολίμωση τημολογίου και προϋπολογισμού προσφοράς. Το έργο κατακυρώθηκε οριστικά στις 16.07.1997. Από την σπεξεργασία των στοιχείων που εντοπίσθηκαν, εμπλεκόμενες στη σχετική συμφωνία διαπιστώθηκε ότι ήταν εκτός από τις εταιρείες που συμμετείχαν στη ΔΔΔ και (τουλάχιστον) οι εταιρίες Η' τάξης: ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε., ΠΑΡΝΩΝ Α.Ε., ΓΕΝΕΡ Α.Ε., ΜΕΤΟΝ Α.Ε., Κ.Ι.ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε., ΑΤΤΙΚΑΤ Α.Τ.Ε., ΑΒΑΣ Α.Ε., ΛΑΤΕ Α.Τ.Ε., ΑΤΕΜΚΕ Α.Τ.Ε., ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Α.Τ.Ε., ΑΦΟΙ ΜΙΧ. ΤΡΑΥΛΟΥ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΧΝΟΔΟΜΗ, ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΤΕΒ) Α.Ε., ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ Α.Τ.Ε., ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ Α.Ε., ΑΚΤΩΡ Α.Τ.Ε., ΤΕΡΝΑ Α.Ε., ΕΡΓΑΣ Α.Τ.Ε., ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ Α.Τ.Ε., ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε., ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε., ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Αριθμός απόφασης: 3610/2020

ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Α.Ε., ΖΕΥΣ Α.Τ.Ε., ΤΕΓΚ Α.Ε. και ΕΤΕΘ Α.Ε., οι εταιρίες Ζ' τάξης ΚΑΣΤΟΡ Α.Ε και η προσφεύγουσα εταιρία ΕΛ.Τ.Ε.Κ. Α.Ε., οι οποίες είναι μέρη του προσαναφερόμενου ιδιωτικού συμφωνητικού και/ή είχαν μεταξύ τους επαφές, αν και συμμετείχαν σε (φαινομενικό) ανταγωνιστικά κοινοπράκτικα σχήματα, με στόχο την κατανομή του εν λόγω έργου. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού έκρινε ότι το γεγονός ότι τελικά η (δεύτερη) κοινοπράξια στην οποία συμμετείχε η προσφεύγουσα, δεν επελέγη τελικά (στη δεύτερη δημοπράτηση του έργου) ως ανάδοχος του έργου, αυδόλως αίρει τον παράναμο χαρακτήρα της ανωτέρω σύμπραξης. Ενδψει των στοιχείων που προσαναφέρθηκαν, με την προσβαλλόμενη απόφαση εκτιμήθηκε ότι ο αντι-ανταγωνιστικός χαρακτήρας των συμφωνιών/εναρμονισμένων πρακτικών στις οποίες συμμετείχε η προσφεύγουσα είχε στόχο την τεχνητή διαμόρφωση του επιπέδου των προσφερόμενων στους διαγωνισμούς εκπτώσεων σε επίτευχο διάφορο από αυτό που θα επικρατούσε υπό ανταγωνιστικές συνθήκες και ότι το αύναλο των εν λόγω συμφωνιών και πρακτικών περιόριζε τελικά τον ανταγωνισμό μέσω της κατανομής αγοράς μεταξύ ανταγωνιστών και της νόθευσης διαγωνισμών. Το σκοπό αυτό έχει πρετέθει παράλληλα και σι πρακτικές της ανταλλαγής ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών και της υιοθέτησης μηχανισμών διασφάλισης/ «αποζημίωσης» μη αναδόχων. Ειδικότερα, η επιλογή εκ των προτέρων μεταξύ των εμπλεκομένων μερών της μειοδότριας/«αναδόχου» εταιρίας/κοινοπράξιας ως προς τα έργα της σύμπραξης της κρίσιμης περιόδου και η εντεύθεν κατανομή της αγοράς, είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Δεδομένου ότι περιόριζε την ελεύθερη επιλογή αναδόχου/κοινοπράξιας από την αναθέτουσα Αρχή και κατ' αποτέλεσμα απέβλεπε στην παγίωση τη θέσης των συμπραττουσών στην αγορά, χωρίς τελικώς να διεκδικηθούν οι διαγωνισμοί υπό συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού. Στόχος των σχετικών συνεννοήσεων εκτιμήθηκε από την καθ'ης ότι συνιστούσε η τεχνητή διαμόρφωση του επιπέδου των προσφερόμενων στους διαγωνισμούς εκπτώσεων. Με βάση όσα προσαναφέρθηκαν και δεδομένου ότι οι μαρτυρικές καταθέσεις στο πλαίσιο της Αίτησης Επιείκειας των .. . . και . . . . . εκτιμήθηκαν αυξημένης αποδεικτικής δύναμης, διότι ελήφθησαν σε χρόνο που ήταν αβέβαιο εάν θα

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

χορηγείτο από την Υπηρεσία η απαλλαγή στο πλαίσιο της Αιτησης Επιείκειας, η καθ' ης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι διαπιστωθείσες πρακτικές στις οποίες συμμετείχε η προσφεύγουσα κατά την κρίσιμη περίοδο και στα έργα που προεκτέθηκαν, από τη φύση τους περιόρισαν τον ανταγωνισμό, καθώς είχαν ως αντικείμενο την νόθευση των διαγωνισμών και την παγκόσμιη θέσης των εκάστοτε συμπρατιουσών στην αγορά μέσω της μεταξύ τους κατανομής της αξίας των κρίσιμων εργολαβικών συμβάσεων και του πρακτορισμού του μειοδότημανδόχου του σχήματος που θα εκτελούσε τα αντίστοιχα έργα. Ως εκ τούτου, με την προσβαλλόμενη απόφαση καταλογίαθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας παράβαση του άρθρου 1 του ν. 703/77 και του άρθρου 85 της ΣυνθΕΟΚ, για την συμμετοχή της σε απογορευμένη οριζόντια σύμπραξη περί κατανομής αγορών, και νόθευσης διαγωνισμών δημοσίων έργων κατά τα προσαναφερόμενα διαστήματα.

9. Επειδή, η προσφεύγουσα, με την κρινόμενη προσφυγή και το από 18.6.2020 υπόδειγμα που νόμιμα κατέθεσε, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα, λόγω συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής εντός του οποίου η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορούσε να διαπιστώσει την ένδικη παράβαση, καθόσον σε παραγραφή υπόκειται όχι μόνο η εξουσία αυτής να επιβάλλει κυρώσεις, αλλά και η εξουσία αυτής να διαπιστώνει και καταλαγίζει παραβάσεις, γεγονός που κρίθηκε άλλωστε και με την 1976/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, Συνακόλουθα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παραγραφή πηγάδει ευθέως εκ του Συντάγματος και του πρωτογενούς ενωσιακού δικαίου και ως εκ τούτου οιαδήποτε αντίθετη διάταξη τυπικού νόμου είναι αντισυνταγματική και αντιστρατεύεται τις θεμελιώδεις αρχές του ενωσιακού δικαίου.

10. Επειδή, η καθ' ης Επιτροπή Ανταγωνισμού προβάλλει, αντιθέτως, ότι η αρμοδιότητά της να διαπιστώνει/καταλαγίζει παραβάσεις του άρθρου 1 του ν. 703/1977 (Α'278) και του άρθρου 85 ΣυνθΕΟΚ και ήδη του άρθρου 101 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), σχετικό με συμμετοχή οικονομικών φορέων σε απαγορευμένη οριζόντια σύμπραξη περί κατανομής αγορών και πράξεις νόθευσης του ανταγωνισμού είναι απρόβεσμη. Και τούτο διάτι αύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2 του ν. 3959/2011, η

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

αρμοδιότητα αυτή δεν εμπίπτει στην προβλεπόμενη παραγραφή του άρθρου 42 του ν. 3959/2011, η οποία αφορά αποκλειστικά και μόνον την εξουσία της Επιπροτής να επιβάλλει πρόστιμα ή άλλες κυρώσεις για τον κολασμό των εκδιστού ταραβιστών. Συνακόλουθα, η καθης υποστηρίζει ότι το αυτό ισχεί και σε επίπεδο ενωσιακού δικαίου, όπου τόσο ο προϊσχύν Κανονιόμος 2988/1974, φυσικό και ο νεότερος 1/2003 δεν υιοθέτησαν διάταξη που να θεσπίζει παραγραφή ως προς την εξουσία της Επιπροτής να καταλογίζει στους υπαιτίους παράβασεις των κανόνων ανταγωνισμού.

11. Επειδή, το άρθρο 14 του ν. 3959/2011 καθορίζει τις κυριότερες αρμοδιότητες της Επιπροτής Ανταγωνισμού. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η αρμοδιότητα διαπιστωσης παραβάσεων των άρθρων 1 και 2 καὶ των άρθρων 101 καὶ 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και περαιτέρω λήψης των αντιστοιχών αποφάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο των εξουσιών αυτής, κατά το άρθρο 26 του ίδιου Νόμου, παρέχεται δε, ειδικότερο, στην Επιπροτή Ανταγωνισμού η δυνατότητα να απευθύνει σύστασης, να υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να θέτουν τέρμα σε διαπιστωθείσα παράβαση παραλείποντάς την στο μέλλον, να επιβάλλει μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα πρόσαφορα και αναγκαία για την παύση της παράβασης καθώς και να απειλεί ή να επιβάλλει πρόστιμα. Το δικαίωμα λήψεως των σχετικών αποφάσεων προϋποθέτει αναγκαίως το δικαίωμα διαπιστωσης της παράβασης για την οποία πρόκειται. Επομένως, η παύση της παράβασης από την επιχειρηση πριν από την έκδοση της αικείας απόφασης της Επιπροτής Ανταγωνισμού δεν αποτελεί, γεγονός που εμποδίζει την άσκηση των δικαιωμάτων αυτής να διαπιστώνει την εκάστοτε παράβαση. Εξάλλου, μια απόφαση διαπιστωσης παραβάσεως με την οποία δεν επιβάλλεται παραλλήλως σε βάρος του υπαιτίου φιαδήποτε κατά την έννοια του ν. 3959/2011 «εκύρωση», δεν εμπίπτει στο χρόνο της παραγραφής που θεσπίζει ρητώς η διάταξη του άρθρου 42 του ν. 3959/2011. Και τούτο διότι κατά την ρητή γραμματική διατύπωση της τελευταίας αυτής διάνταξης, σε παραγραφή υπόκειται η εξουσία περί επιβολής κυρώσεων, τούτο δε, βρίσκεται σε αρμονία με την εισηγητική έκθεση του νόμου η οποία, διτως πραεκτέθηκε, αναφέρει ρητώς ότι παραγράφονται σι παραβάσεις εκείνες οι οποίες παρέχουν στην Επιπροτή Ανταγωνισμού την αρμοδιότητα

Δριμύδς απόφασης: 3616/2020

επιβολής κυρώσεων. Επομένως, η ως σωνα αποκλειστική προθεσμία του άρθρου 42 του ν. 3959/2011 μέσα στην οποία η Επιτροπή Ανταγωνισμού υποχρεούται να αποκλείει την αρμοδιότητά της αφού αποκλειστικά και μόνο την αρμοδιότητα επιβολής κυρώσεων και όχι και την αρμοδιότητα αυτής να διαπιστώνει οιοδήποτε αντανταγωνιστική συμπεριφορά (ΣτΕ 582/2019), κατά το βάσιμα προβαλλόμενο σχετικό λόγο της καθ' ης. Συνεπώς, όσα περί του αντιθέτου υποστηρίζει η προσφεύγουσα κρίνονται απορριπτέα, ως νόμια αβάσιμα.

12. Επειδή, προβάλλεται περαιτέρω κατ' αμφιαβίηση της ουσιαστικής βασιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης ότι η κρίση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σχετικά με την αποδιδόμενή συμμετοχή της προσφεύγουσας στη φερόμενη αριζόντια σύμπραξη περί κατανομής αγορών και γδιευσης διαγωνισμών δημόσιων έργων κατά το κρίσιμο διάστημα είναι μη νόμιμη και απεκμηρίωτη, διεθέντος άλλωστε ότι μετά την πάροδο τέσσερα μακρού χρόνου, φτοι (30) ετών, η προσφεύγουσα δεν είναι σε θέση να προβεί σε οιοδήποτε αυτοπόδειξη.

13. Επειδὴ καθ' ης υποστηρίζει αντιθέτως ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις απαγορευμένες συμπράξεις που διαπιστώθηκαν προκύπτει από τηλημώρα συγκλινόντων αποδεικτικών στοιχείων, ήτοι τις ως σωνα προσωπικές εγγραφές στο προσωπικό ημερολόγιο του . . . . . πις καταθέσεις μαρτύρων, από Έγγραφα και οποιητικές/διευκρινιστικές επιστολές αναθετουμούν Αρχών και Υπηρεσιών καθώς και τα συμφωνητικά που ανευρέθηκαν. Ειδικό, σε ότι αφορά τα συμφωνητικά το γεγονός ότι κάποια δεν φέρουν υπαγραφή συδόλως επηρεάζει την αποδεικτική αξία των. Περαιτέρω η καθ' ης υποστηρίζει ότι η απουσία ημερομηνίας ή υπογραφής από ένα έγγραφο, ή το γεγονός ότι είναι κακόγραμμένο ή περιληπτικό, δεν αφαιρεί από αυτό αποδεικτική ισχύ, στο βαθμό που η προέλευσή του, η πιθανή χρονολογία του και το περιεχόμενό του μπαρούν να καθοριστούν με αρκετή βεβαιότητα, καθώς και ότι ουδόλως αναιρεί την παράβαση της προσφεύγουσας το γεγονός ότι κάποιες συμφωνίες δεν υλοποιήθηκαν στην πράξη (όπως στην περίπτωση του έργου Αγ Θεόδωροι-Αλμυρός). Και τούτο διότι στο βαθμό που η αύματραξη με αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού εμπίπτει στις απαγορευτικές

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

διατάξεις της παρ. 1 των δάρμων 1 του ν. 703/77 και 85ΣυνθΕΟΚ, η εν τοις πρόγμασι μη εφαρμογή της συμφωνίας (εν όλω ή εν μέρει), διτις αντιστοίχα και η μη συμμόρφωση (εν όλω ή εν μέρει) προς τα συμφωνηθέντα, δεν ασκούν κατά νόμο ουδεμία επιρροή στη διαπίστωση της παράβασης. Τέλος, η καθημερινή προβάλλει ότι η δισκηση της αρμοδιότητάς της να διαπιστώνει παραβάσεις που νοθεύουν τον ανταγωνισμό είναι απρόθεσμη, ήτοι δυνατή να ασκηθεί κατά πάντα χρόνο και περαιτέρω απροσπόθετη, υπό την έννοια ότι δεν απαιτείται για την δισκηση της να αποδειχθεί οιδήποτε «έννομο συμφέρον» αυτής.

14. Επειδή, ναι μεν η αρμοδιότητα της Επιτροπής Ανταγωνισμού να διαπιστώνει αντιανταγωνιστική συμπεριφορά, σύμφωνα με δύο έγιναν δεκτά από την ενδέκαιη ακέψη της παρούσας, δεν υπόκειται στον χρόνο της παραγραφής του δάρμου 42 του ν.3959/2011, πλην όμως η σχετική εξουσία για την διαπίστωση τυχόν παραβάσεων των κανόνων της κείμενης νομοθεσίας περί ανταγωνισμού πρέπει να ασκείται στα πλαίσια του κράτους δικαίου υπό την παράλληλη προσπόθεση, όπι τούτο δεν πλήγεται την αρχή της ασφάλειας του δικαίου. Ειδικότερα, η διαπίστωση της αντιανταγωνιστικής συμπεριφοράς που υπαγορεύεται κυρίως από την αρχή της νομιμότητας που δεν ανέχεται την παγίωση καταστάσεων αντιθέτων προς τον νόμο (πρβλ. απόφαση ΠΕΚ της 8.10.2006, T-22/02, T23-02, Sumitomo Chemical Co Ltd, Sumika Fine Chemicals Co Ltd κατά Επιτροπής ΕΕ, σκ. 82), πρέπει να λαμβάνει χώρα κατόπιν στάθμισης. αφενός μεν, της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου και του θεμελιώδους δικαιώματος υπεράσπισης (πρβλ. ίδιας ΠΕΚ, απόφαση της 27.6.2012, T-372/10, Bolloré, σκ. 103-119· της 18.6.2008 T-410/03 Hoechst GmbH κατά Επιτροπής ΕΕ· ΔΕΚ της 21.1.2006, C-167/04 P, JCB Service κατά Επιτροπής ΕΕ, σκ. 71-73), το οποίο δεν μπορεί να ασκηθεί αποτελεσματικά όταν η αδικαιολόγητη πάροδος υπερβολικά μακρού χρόνου καθιστά ιδιαίτερα δυσχερή την συγκέντρωση αποδείξεων αναγκαίων ή πάντως ουσιωδώς χρήσιμων για την άμυνα του ενδιαφερομένου, αφετέρου δε, των λόγω δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογούν την αναγνώριση αυτή. Το στοιχείο του εύλογου χρόνου κρίνεται κάθε φορά ανάλογα με την φύση και την αισθαρότητα της παράβασης, την διασχέρεια εντοπισμού της, την έκτασή της

συμπεριφοράς των εμπλεκομένων μερών καθώς και το ακούστικο στον οποίο απορίζεται ο ασκούμενος από την Επιπροπή έλεγχος και τις εν γένει περιστάσεις της ανγκεκριμένης περίπτωσης. Στην έννοια δε, του κράτους δικαίου εμπίπτει παραλλήλως και η εμπέδωση της προστασίας των εννόμων αγαθών με την ρητή στηλίτευση και ηθική αποδοκιμασία κάθε παράνομης συμπεριφοράς που ενέχει σοβαρή και ευρείας κλίμακας απρέβλωση των κανόνων ανταγωνισμού και προκαλεί παράλληλα σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου σημαντική οικονομική ζημιά.

15. Επειδή, περαιτέρω, η Επιπροπή, στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα επιτελείας της τήρησης των κανόνων του ανταγωνισμού, κατά την επιβολή των κυρώσεων διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο εκτιμήσεως, ώστε οι κάθε μορφής κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού να είναι σύμφωνες με τις αρχές της αποτελεσματικότητας και αποτρεπτικότητας, ώστε να προσανατολίζουν την συμπεριφορά των επιχειρήσεων προς την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού (πιρβλ. αποφάσεις ΠΕΚ της 6.4.1995 κατά Επιπροπής, T-150/89, Σ. 1995, II-1165, σκ. 57-59, της 11.12.1996...κατά Επιπροπής T-49/95, Σ. 1996, II-1799, σκ. 53, της 21.10.1997 κατά Επιπροπής T-229/94, Σ. 1997, II-1689, σκ. 127, της 11.12.2003 κατά Επιπροπής-61/99, Σ. 2003, II-5349, σκ. 170, της 25.10.2005, κατά Επιπροπής T-38/02, Σ. II-4407, σκ.134). Οι εν λόγω λοιπόν αρχές, οι οποίες διέπουν το δίκαιο του ανταγωνισμού επιτάσσουν ιδίως η επιμέτρηση της πώονής να είναι σε ύψος τέτοιο, που αφ' ενός μεν να αποβαίνει ασύμφορη για την επιχείρηση η παραβατική συμπεριφορά, αφ' ετέρου δε, να είναι ουσιωδώς υψηλότερη από την μέγιστη ωφέλεια που θα μπορούσε να προσδοκά η επιχείρηση. Έτσι ώστε αφ' ενός μεν η διάπραξη της παράβασης να καθίσταται για αιντήν κατάδηλα μη αρθαλογική οικονομική επιλογή, ακόμη και αν η πιθανότητα αποκάλυψης είναι εξαιρετικά χαμηλή (γιατί στην αντίθετη περίπτωση οι επιχειρήσεις θα ανημετώπιζαν την κύρωση ως αύγηθες, προβλέψιμο και προϋπολογίσιμο «κόφτας του επιχειρείν»), αφ' ετέρου δε να διασφαλίζεται η πλήρης καταστροφή του πλούτου και της ωφέλειας (δηλαδή, τελικά, του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος) που αποκόμισε η επιχείρηση μέσα από ανταγωνιστικές πρακτικές, γιατί μόνο έτοι μπορεί να αποκατασταθούν για το μέλλον χρηστές

Αριθμός απόφασης: 3610/2020

και ίσες συνθήκες ανταγωνισμού στην οικεία αγορά. Σε περιπτώσεις δε, όπως στην προκείμενη, κατά τις οποίες έχει παραγραφεί το δικαίωμα της επιβολής προστίμου εις βάρος της επιχειρησης, απομένει στην Επιτροπή τουλάχιστον η διαπίστωση μιας ιδιαίτερα σοβαρής παράβασης του δικαίου του ανταγωνισμού, τη σημαντική μάλιστα που έχει επιφέρει αφενός ανυπολόγιστη οικονομική ζημία εις βάρος του Δημοσίου και αφετέρου αθέμιτο άφελος για την επιχείρηση, ώστε να παραμένουν ενεργές οι αρχές της αποτελεσματικότητάς και της αποτρεπτικότητάς. Εν προκειμένω, δε, ούτε τα Δικαστήρια που επιλαμβάνονται, ούτε η Επιτροπή έχουν ευχέρεια να μην επιβάλλουν τις κατάλληλες *in concreto* κυρώσεις (πρβλ. ΠΕΚ απόφαση της 5.4.2006 T-279/02...κατά Επιτροπής ΕΕ ακ.78 κ.ε.). Καταλήγοντας, στις ανωτέρω περιπτώσεις, η αρχή της εύλογης προθεσμίας άσκησης της οικείας αρμοδιότητας εκ μέρους της Επιτροπής, θα πρέπει να εξετάζεται και υπό το πρίσμα της σοβαρότητας των παραβάσεων, της προστασίας του ανταγωνισμού και του δημόσιου συμφέροντας, στα τελείωσαν που καθορίζουν οι αρχές της αποτρεπτικότητας και της αποτελεσματικότητας.

16. Επειδή, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, επιλαμβανόμενη παροβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, ήσσο των εθνικών διοικήσεων του ανταγωνισμού, δύσα και των συναφών κοινοτικών, οφείλει, σε αυμμόρφωση προς την αρχή της ισοδυναμίας, να τηρεί κατά την έκδοση της απόφασής της την αρχή της εύλογης προθεσμίας, η οποία (εύλογη προθεσμία) εκπιμάται κάθε φορά σε συνάρτηση προς τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως (*in concreto*). Η μη τήρηση ιστόσα, της αρχής αυτής σοκεί επιρροή επί του κύρους της διοικητικής διαδικασίας και της σχετικής αποφάσεως, μόνον όταν αποδεικνύεται, όπως προαναφέρθηκε, ότι η παρέλευση υπερβολικού χρόνου είχε επίπτωση στην ικανότητα των επιχειρήσεων να αμυνθούν αποτελεσματικό (*ΣηΕ 1978/2015*). Εξάλλου, η Επιτροπή Ανταγωνισμού ως εκ της φύσεως και του έργου της, έχει ευρεία ευχέρεια να καθορίζει την προτεραιότητα των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον της και να διαθέτει για κάθε μια το χρόνο που εκτιμά αναγκαίο, σύμφωνα με την Απόφαση 525/VI/2011 περί κοθορισμού της κατά προτεραιότητα εξέτασης των υποθέσεων. Την ευχέρειά της βέβαια αυτή, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας της, οφείλει να την σοκεί με τρόπο συστηματικό και διαφανή, ανισλογώντας και συγκρίνοντας προς ταύτο τις

Δοιθμός απόφασης: 3616/2020

εκκρεμείς υποθέσεις βάσει τερόσφιρων κριτηρίων, αναγομένων στη διαβούλευση, την πολυτλοκότητα, τον επειγόντα χαρακτήρα της κλπ (ΣτΕ2662/2015). Στην προκειμένη διμος περίπτωση, κατά την γνώμη του επικράτησε στο Δικαστήριο, ουδόλως αποδεικνύεται ότι ο διαδραμών χρόνος έθιξε τα δικαιώματα δίμυνας της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν αναφέρεται σε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που απώλεσε και τη σημασία του στην έκβαση της δίκης. Σε κάθε δε περίπτωση, τα στοιχεία στα οποία στηρίχτηκε η παράβαση είναι στη διάθεσή της και μπορούσε να τα αμφισβητήσει. Επίσης, η κρινόμενη υπόθεση αφοραύσε πολλούς εμπλεκόμενους, ήταν ιδιαιτέρως σοβαρή, ενδελεχής, ενώ παράλληλα η Επιπροπή οφείλει να ερευνά σωρεία άλλων σοβαρών ελέγχων, διαθέτοντας περιορισμένο ανθρώπινο δυναμικό. Εξάλλου, στην συγκεκριμένη περίσταση η διοικητική διαδικασία ελέγχου που κινήθηκε αυτεπαγγέλτως από την Επιπροπή το έτος 2013 ουδόλως καθυστέρησε, δεδομένου ότι ολοκληρώθηκε εντός τετραετίας από την έναρξη αυτής. Κατόπιν αυτών, ο σχετικός ιαχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριψθεί, ως αβάσιμος. Όμως, κατά την γνώμη των μέλους του Δικαστηρίου, Καλ. Θεαδωράτου, εισηγήτριας, η αρχή της ασφάλειας του δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδιως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. α του Συντάγματος (πρβλ. ΑΕΔ 14/2013, ΣτΕ 4731/2014), δύο και από το πρωτογενές κοινωνικό δίκαιο, ως γενική αρχή αυτού (ΔΕΚ C-158/07) επιβάλλει, εκτός από την προβλεψιμή εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του ανταγωνισμού (ΣτΕ 2811/2012), δεδομένου ότι πρόκειται για δικατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους (πρβλ. ΣτΕ 144/2015), η κατάσταση του επιχειρηματία, δύον αφορά την εκ μέρους του τήρηση των κανόνων του δικαίου του ανταγωνισμού, να μπορεί να τίθεται εν αμφιβόλω (πρβλ. ΔΕΕ C-201/10 και C-202/10) μόνον εντός χρονικού διαστήματος με εύλογη διάρκεια. Η διάρκεια δε, αυτή πρέπει να συνάδει πρωτίστως προς την αρχή της αναλογικότητας (πρβλ ΔΕΕ C-341/13), ώστε, αφ' ενός, να επιτρέπεται τον αποτελεσματικό έλεγχο της τήρησης των ως άνω κανόνων, χωρίς, διμος, να ενθαρρύνει τυχόν απραξία της Επιπροπής Ανταγωνισμού και, αφ' επέροι, να μην αφήνει τους επιχειρηματίες έκθετους σε

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

μακρά περίοδο ανασφάλειας δικαιου και στον κίνδυνο να μην είναι πλέον ας θέσῃ, μετά την παρέλευση ιδιαιτέρως μακρού χρόνου, να αύμανθούν προσηκόντως έναντι σχετικών κατηγοριών (πρβλ και ΣτΕ 655/2020 ακ 6, 1623/2016). Υπό την έννοια αυτή, το διάστημα που μεσολάβησε στην προκείμενη περίπτωση, από την λήξη της παρόβασης της προσφεύγουσας το έτος 1996, έως την καινοτοπίση σε αυτήν τα έτη 2010 της εισήγησης της Επιτροπής Ανταγωνισμού ανέρχεται σε εικοσαετία και υπερβαίνει το μέτρο του εύλογου χρόνου. Εντός του οποίου μπορεί να ασκηθεί αποτελεσματικά το δικαίωμα άμυνας της προσφεύγουσας και ταύτια ανεξαρτήτως της λυσιτέλειας του σχετικού ισχυρισμού αυτής ως προς τα μέσα άμυνας και την εντεύθεν αδυναμία ανταπόδειξης. Και τούτο διότι η μεσολάβηση εικόσαετίας αποτελεί ιδιαιτέρως μακρά περίοδο, η οποία καθιστά αντικείμενικά αδύνατη την συγκέντρωση οινοδήποτε αναγκαίων και πάντως αυστιωδώς χρήσιμων οποδείξεων για την άμυνα του ενδιαφερομένου. Εξάλλου και ο έλεγχος της Επιτροπής που κινήθηκε το πρώτον δεκαεπτά (17) και πλέον έτη μετά την λήξη της διαπιστωθείσας παραβατικής συμπεριφοράς της προσφεύγουσας εκπιμάται, κατά την ίδια γνώμη, ότι διενεργήθηκε για τους ίδιους λόγους ως προς την επιχείρηση αυτή, πέραν του μέτρου του ευλόγου χρόνου και συνεπώς έλαβε χώρα αδικαιολόγητα δψιμα. Ενδψει αυτών, η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης πλήττει απην ορχή της ασφάλειας του δικαιου και τα θεμελιώδες δικαιώματα μπέρδασπος, ανεξαρτήτως της ολοκλήρωσης του σταδίου της διοικητικής διαδικασίας ελέγχου εντός τετραετίας. Συνεπώς, ο σχετικός λόγος της προσφυγής παρίσταται, κατά την ίδια γνώμη, βάσιμος και η προσβαλλόμενη απόφαση, για τους προεκτιθέμενους λόγους, ακυρωτέα.

16. Επειδή, λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη ότι : α) η διαπιστωθείσα αντι-ανταγωνιστική σύμπραξη, στην οποία συμμετείχε κατά περίπτωση η προσφεύγουσα, ιδιως με τις διαδοχικές συνεννοήσεις μεταξύ των συμπραττουσών επιχειρήσεων και τις επιμέρους συμφωνίες για τη χειραγώηση των συγκεκριμένων διαγωνισμών δημοσίων έργων στις προσαναφερόμενες περιπτώσεις θεμελιώνεται σε ουγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία συνίστανται αφενός μεν σε εγγραφές στα προσωπικό ημερολόγιο του . που καταγράφηκαν από ουντάκτη που είχε άμεση

Αριθμός απόφασης: 3016/2020

γνώση των πραγματικών περιστατικών που καταγράφονται, καθόσον ήταν ένας από τους συμμετέχοντες στις παραβατικές συμπεριφορές, το ημερολόγιο δε αυτό και οι εμπεριεχόμενες σε αυτό έγγραιρές εντοπίστηκαν κατά τη διενέργεια αιφνίδιων ελέγχων στα γραφεία της εταιρείας ΜΟΧΛΟΣ ΑΕ, μέλος της σύμπραξης με την προσφεύγουσα κατά το κρίσιμο χρόνο, αφετέρου δε, σε προσύμφωνα/ συμφωνητικά, τα οποία συντάχθηκαν σε ανύποττο χρόνο συγχρόνως με τη διενέργεια των κρίσιμων συναντήσεων των εμπλεκομένων μερών, αφετέρου δε, σε καταθέσεις μαρτύρων, μεταξύ των οποίων και του

υπευθύνου του νομικού τμήματος της ίδιας ως άνω συμπράττουσας με την προσφεύγουσα εταιρείας με την επωνυμία «ΜΟΧΛΟΣ ΑΕ», β) φτι οι επιμέρους πληροφορίες ως προς τα έργα που προκηρύχθηκαν την κρίσιμη περίοδο, τις ημερομηνίες που έλαβαν χώρα οι διαγωνιστικές διαδικασίες και τους συμμετέχοντες σε αυτές (όπως κατά περίπτωση αναφέρονται) επιβεβαιώθηκαν από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από τις αναθέτουσες Αρχές ως προς τις δραστηριοτούμενες στον κλάδο δημοσίων έργων εταιρείες και τις λεπτομέρειες διεξαγωγής των ερευνώμενων διαγωνισμών (ημερομηνίες δημοιορθοτήσεως/καταχυρώσεως δημοσίων δικαιουμένων ταυτότητα συμμετεχουσών/προεπιλεγείσων, προσφερθείσες εκπτώσεις, ταυτότητα αναδόχου), γ) ότι τα ανωτέρω έγγραιρα στοιχεία συνιστούν αξιόπιστα αποδεικτικά μέσα για τη στοιχειοθέτηση της παράβασης, αφού έχουν συνταχθεί σε ανύποττο και σύγχρονο με τη διενέργεια των παραβατικών συμπεριφορών χρόνο, χωρίς οι συνιάστες τους να είχαν την υποψία, ότι θα έφθαναν στο χέρια τρίτων προσώπων ή των διυλικών αρχών, και έχουν συνεπώς, αυξημένη αποδεικτική αξία, όπως άλλωστε ορθό εκτίμησε και η καθ' ης, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι επίμαχες συναντήσεις που διαπιστώθηκαν πριν την διενέργεια των επίμαχων διαγωνισμών αποδεικνύεται ότι είχαν ως αντικείμενο τη χειραγώηση αυτών, στόχος δε της πρακτικής σύγναψης των προσαναφερομένων συμφωνιών ήταν να καταστεί δυνατό να ελεγχθεί η έκβαση του διαγωνισμού, τόσο ως προς τον ανάδοχο, όσο και ως προς τις παρεχόμενες εκπτώσεις. Συνεπώς, οι ωχετικές πρακτικές από τις οποίες συμμετείχε και η προσφεύγουσα το κρίσιμο διάστημα ανάγονται σε χειραγώηση διαγωνισμών με την δημιουργία αντι-ανταγωνιστικής αύμπραξης.

Αριθμός απόφασης: 3616/2020

με σκοπό τη νόθευση των συγκεγκριμένων διαγωνισμών δημοσίων έργων που προεκτέθηκαν, δημοσίως ορθά έκριμε και η Επιπροπή Ανταγωνισμού, όσα δε, περί του αντιθέτου προβάλλονται από την προσφεύγουσα πρέπει να απορρίκθονται, ως αβάσιμα. Συνεπώς, νομίμως με την προσβαλλόμενη απόφαση καταλογίσθηκε σε βάρος αυτής παράβαση των διάταξεων του άρθρου 1 του ν. 703/1977 (Α'278) και του άρθρου 85 ΣυνθΕΟΚ και ήδη του άρθρου 101 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

17. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορρίκθει. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 277 παρ.9 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97), πρέπει να διαταχθεί η κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου. Τέλος, κατ' άρθρο 275 παρ.1 του ως άνω Κώδικα, τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης η προσφυγή, ύψους 341 ευρώ, πρέπει να καταλογισθούν σε βάρος της προσφεύγουσας.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

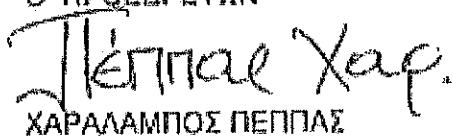
Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του παραβόλου που καταβλήθηκε.

Επιβάλλει σε βάρος της προσφεύγουσας τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης ύψους τριακοσίων ασφάντα ενάς (341) ευρώ.

Κρίθηκε και απαραστήθηκε στην Αθήνα στις 23.9.2020 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροστήριο του Δικαστηρίου σε δημόσια συνεδρίαση στις 20.10.2020

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΕΠΠΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΩΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ